

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyní Mgr. Terezou Jachura Maříkovou ve věci

žalobce: **Imex Group s.r.o.**, IČO 25829050
sídlem Milíčova 1343/16, 702 00 Ostrava-Moravská Ostrava
zastoupená advokátem JUDr. Radkem Ondrušem
sídlem Bubeníčková 502/42, 615 00 Brno

proti
žalovanému: 1) **Česká republika - Ministerstvo obrany**
sídlem Tychonova 1, 160 01 Praha 6
2) **Česká republika - Ministerstvo financí**
sídlem Letenská 15/525, 118 10 Praha 1
3) **Ministerstvo spravedlnosti ČR**, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 16, 128 10 Praha 2

pro 15 000 000 Kč s přísl.

takto:

- I. Žaloba s návrhem, aby žalovaný 1) byl povinen zaplatit žalobci částku ve výši 2 000 000 Kč s příslušenstvím, se zamítá.
- II. Žaloba s návrhem, aby žalovaný 2) byl povinen zaplatit žalobci částku ve výši 12 000 000 Kč s příslušenstvím, se zamítá.
- III. Žaloba s návrhem, aby žalovaný 3) byl povinen zaplatit žalobci částku ve výši 1 000 000 Kč s příslušenstvím, se zamítá.
- IV. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému 1) náklady řízení ve výši 5 700 Kč, do 3 dnů od právní moci rozsudku, k rukám žalovaného 1).

- V. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému 2) náklady řízení ve výši 5 700 Kč, do 3 dnů od právní moci rozsudku, k rukám žalovaného 2).
- VI. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému 3) náklady řízení ve výši 300 Kč, do 3 dnů od právní moci rozsudku, k rukám žalovaného 3).

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal po žalovaných zaplacení v záhlaví uvedené částky, jakožto přiměřeného zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu, která mu měla být způsobena jednak prohlášením místopředsedy vlády České republiky Andreje Babiše v televizním pořadu Otázky Václava Moravce dne 7. 12. 2014 (dále také jen „nesprávný úřední postup 2“), dále žalovaným 1) resp. zaměstnanci žalovaného 1), kteří Andreji Babišovi informace, které měly žalobce poškodit, poskytli (dále také jen „nesprávný úřední postup 1“). A naposledy pak žalovaným 3), kdy orgány činné v trestním řízení nedementovali negativní zprávy o žalobci, které vyšly na veřejnost, zejména prostřednictvím médií (dále také jen „nesprávný úřední postup 3“). Žalobce ve svých tvrzeních uvedl, že dne 16. 9. a 3. 12. 2014 došlo v areálu VTÚ s. p. Vlachovice - Vrbětice k úmyslnému trestnému činu obecného ohrožení, jehož se dopustil dosud neustanovený pachatel či pachatelé. Jako přímý následek jednání pachatele daného trestného činu došlo k následným výbuchům muničních skladů č. 16 a č. 12, které měl v pronájmu žalobce. Žalobce je tedy osobou poškozenou. V době druhého výbuchu pak byl celý areál uzavřeným prostorem, který v režimu IZS (integrováný záchranný systém) strážila Policie ČR při současném nasazení armády České republiky, a to na základě rozhodnutí vlády. V přímé bezprostřední časové i věcné souvislosti se shora popsáním, uvedl místopředseda vlády České republiky Andrej Babiš dne 7. 12. 2014 ve veřejném diskusním televizním pořadu „Otázky Václava Moravce“ o žalobci informace hrubě poškozující jeho dobré jméno a pověst. Následně veřejně uvedl, že tyto informace mu poskytli zaměstnanci Ministerstva obrany. Takto veřejně prezentované informace výrazně poškodily mj. i důvěryhodnost žalobce, jak v tuzemském bankovním styku, tak zejména v jeho podnikatelské činnosti. Žalobce pak nemá sebemenšího důvodu pochybovat o upřímných důvodech místopředsedy vlády, které jej vedly k jeho prohlášení, avšak domnívá se, že mu byly dosud nezjištěnými zaměstnanci žalovaného 1) záměrně a úmyslně podsunuty vědomě nepravdivé informace s cílem žalobce poškodit. Podle názoru žalobce tyto informace obdržel od uvedených pracovníků žalovaného 1) v rámci výkonu své i jejich funkce a je nutno odmítnout domněnku, že by se tyto informace od zaměstnanců žalovaného 1) dozvěděl mimo výkon své funkce, neboť taková domněnka by svědčila vědomému porušení služební mlčenlivosti z jejich strany. Tím je tedy dána přímá příčinná souvislost mezi jednáním pracovníků žalovaného 1) v rámci jejich výkonu veřejné moci a událostí, v jejímž důsledku vznikla žalobci nemajetkové újma. Žalovaný 3) se pak podílel na gradaci následků, když orgány činné v trestním řízení nezveřejnily pravdivé a vysvětlující informace stran osoby žalobce.
2. Pokud jde o jednotlivé výroky uvedené v pořadu Václava Moravce, jedná se o tyto výroky:

pod bodem a) žaloby: Andrej Babiš uvedl, že se „jedná se o velice kontroverzní firmu, která tam nikdy neměla skladovat, a Ministerstvo obrany nemělo takového firmě sklady pronajmout, když má za sebou takovou historii“. Toto tvrzení je podle názoru žalobce nepravdivé, společnost byla důkladně opakovaně prověřována, při každém vydávání povolení k mezinárodnímu obchodu s vojenským materiálem podle zákona č. 38/1994 Sb. Žalobce je navíc držitelem platného obranného standardu. Kompetentní pracovníci Ministerstva obrany museli vědět, že žalobce je nejen spolehlivá, ale i bezúhonná firma, Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Vítková

neboť se jako dotčený správný úřad podílel na vydání veškerých potřebných povolení k mezinárodnímu obchodu s vojenským materiálem. Pokud tedy pracovníci žalovaného 1) sdělili místopředsedovi vlády informace, které takto interpretoval, způsobili žalobci nemajetkovou újmu nesprávným výkonem veřejné moci, neboť tyto informace byly zjevně nepravdivé,

pod bodem b) žaloby: Andrej Babiš uvedl, že „žalobce nekomunikuje se státem, mluví jen přes svého mluvčího. Už dávno se majitel měl dostavit k jednání. Vzhledem k historii firmy, ministerstvo obrany ji nemělo v roce 2011 pronajmout ten sklad. Proč obrana v roce 2011 pronajala sklady takovéhle firmě, která měla takovou historii a údajně Biska na to upozorňovala.“ Ani tento výrok není podle názoru žalobce pravdivý, když žalobce od počátku komunikuje prostřednictvím statutárních orgánů a i po vzniku předmětného události byla ze strany žalobce státu poskytnuta veškerá součinnost a není tak jediný závažný důvod, proč by žalovaný 1) neměl žalobci předmětné sklady v areálu pronajmout. Pokud jde o původce těchto nepravdivých informací, musí se jednat o pracovníky žalovaného 1), čemuž nasvědčuje poslední zmíněná informace o údajném upozornění BIS. Pokud by toto upozornění skutečně existovalo, bylo by v režimu utajení. Již samotná informace o existenci takového upozornění je sama o sobě utajenou informací. Ke sdělení takové informace mezi pracovníky žalovaného 1) a místopředsedou vlády, mohlo dojít například v rámci jednání Bezpečnostní rady státu, která danou problematiku opakovaně projednávala. V tomto případě museli mít zaměstnanci žalovaného 1) vědomí, že předmětné informace jsou nepravdivé. Je nepravděpodobné, že by si místopředseda vlády takové informace vymyslel.

pod bodem c) žaloby: Andrej Babiš uvedl, že „žalobce odvezl také munici do Bulharska, kde to údajně bouchlo. Kupující se s žalobcem soudí“. Tato informace pak podle závěrů žalobce zazněla pouze v rámci trestního řízení před orgány Policie České republiky – PČR SKPV ÚOOZ, kde zástupci žalobce uvedli konkrétní informace o konkrétním obchodu s vojenským materiálem, kdy ve skladu kupujícího v Bulharsku došlo k explozi vojenského materiálu, avšak v předmětném skladu se nacházel i vojenský materiál zakoupený od jiných českých společností a není zřejmé, zda konkrétně explodoval materiál žalobce. Žalobce tuto informaci považuje za informaci s určitým racionálním základem, avšak zcela nepravdivě interpretovanou. Pracovníci žalovaného 1) mohli mít informace z trestního řízení. Pokud tyto informace zazněly v citovaném zpravodajském pořadu, pak tyto informace poskytl vědomě nepřesně s vědomím, že budou zveřejněny a žalobce poškodí.

pod bodem d) žaloby: Andrej Babiš uvedl, že „pokud žalobce údajně vyvezl zbraně do Konga a bylo to zakázané, má za sebou podivnou historii“. I v tomto případě museli mít informace pracovníci žalovaného 1), neboť se účastní každotýdenního projednávání žádostí o licenci k mezinárodnímu obchodu s vojenským materiálem, navíc žalovaný 1) má autorizovaný přístup do některých evidencí vedených licenční správou Ministerstva průmyslu a obchodu. Kompetentní pracovníci žalovaného 1) tedy museli vědět, že společnosti nebyla nikdy vydána licence k mezinárodnímu obchodu vojenského materiálu do Konga, kam společnost nikdy uvedené zbraně nevyvezla. Tato informace, která byla kompetentním pracovníkům žalovaného 1) známa, nebyla, ani nemohla být známa místopředsedovi vlády, který tuto zjevně nepravdivou informaci zveřejnil. Je pravděpodobné, že byla poskytnuta v rámci výkonu veřejné moci, popřípadě v souvislosti s ní, neboť je vyloučeno, aby se k těmto informacím dostal kdokoliv mimo výkon veřejné moci.

pod bodem f) žaloby: Andrej Babiš uvedl, že „se den před prvním výbuchem měl do skladu dostavit výkonný ředitel společnosti.“ Tato informace byla zcela nevěřejná a věděly ji pouze orgány činné v trestním řízení, které zajistily knihu docházky a kterým tuto informaci při podání vysvětlení potvrdili pracovníci žalobce. Pokud tuto informaci místopředseda vlády v daném pořadu zveřejnil, mohl ji buď získat přímo od orgánů činných v trestním řízení, o čemž žalobce pochybuje nebo od zaměstnanců žalovaného 1), kteří měli z titulu svých pravomocí přístup do elektronického systému policie ETŘ, nebo státního zastupitelství ISYZ. Tato informace je pravdivá, avšak její zveřejnění bylo provedeno v rozporu se zákonem, kdy takto zveřejněná informace se podílela zásadním způsobem na poškození dobrého jména žalobce, v rámci mediální štvance, svým zasazením do kontextu negativní mediální kampaně vedené proti žalobci. Informaci tedy museli místopředsedovi vlády sdělit pracovníci žalovaného 1), kdy ke zveřejnění došlo v rozporu se zákonem, což lze považovat za nesprávný výkon veřejné moci.

3. Žalobce dále sdělil, že bezprostředně po samotném trestném činu nezajistil stát prostřednictvím svých orgánů důslednou ochranu žalobce, tedy žádným způsobem nekorigoval výstup informací z trestního řízení, čímž umožnil vytvoření negativního mediálního obrazu, výrazně poškozující společnost žalobce. Pracovníci žalovaného 1) tedy za dané vypjaté situace poskytli místopředsedovi vlády nepravdivé informace s vědomím, že tento je zveřejní v hlavním vysílacím čase v daném okamžiku, v nejsledovanějším televizním pořadu. V uvedeném prvotním okamžiku bezprostředně po výbuchu zcela postačovalo pro vytvoření objektivního mediálního obrazu informující veřejnost, aby příslušné tiskové orgány žalovaného 1) a Ministerstva vnitra, veřejnost informovali o tom, že celý areál byl hermeticky uzavřen a je strážěn Policií a armádou České republiky, a že byl sklad č. 12 před výbuchem zkontrolován pyrotechniky, kteří jej označili jako bezpečný a zkontrolovaný. Taková informace však nebyla do dnešního dne veřejnosti předložena. Podle názoru žalobce pochybily orgány veřejné moci bezprostředně po spáchání trestného činu v tom, že s ohledem na charakter trestné činnosti, nevyhlásili prostřednictvím orgánů činných v trestním řízení okamžité a úplné informační embargo ve vztahu k poškozeným, vyjma informací nezbytných pro provádění záchranných a likvidačních prací. Měly tedy uložit zákaz, aby složky IZS, včetně pyrotechnické služby, předmětnou událost jakkoliv komentovaly. Na místo toho pracovníci žalovaného 1) poskytli místopředsedovi vlády nepravdivé, nepřesné, či neúplné informace s vědomím, že tyto budou zveřejněny a poškodí žalobce.
4. Za nesprávný výkon veřejné moci považuje žalobce i to, že zejména orgány činné v trestním řízení důsledně nedementovaly názory a spekulace sdělovacích prostředků, a to i přesto, že jim bylo z trestních spisů známo nejen to, že zveřejněné informace jsou nepravdivé, ale i to, jaká je jejich pravdivá podoba. Tímto pak byl prohlouben mediálně špatný obraz žalobce, tedy i povědomí, že se i na druhém výbuchu podílel žalobce. Orgány činné v trestním řízení namísto toho, aby zdroj těchto nepravdivých informací odhalily, zjistily jeho motivaci a viníky posléze potrestaly, prostřednictvím orgánů státního zastupitelství se podílely na prohloubení škodlivého následku tím, že nebylo zajištěno důsledné a objektivní prověření všech uvedených skutečností z pohledu, zda nedošlo ke spáchání trestného činu. V důsledku dané skutečnosti, tedy, že došlo k nepravdivému či hrubě zkreslenému a na první pohled dehonestujícímu zveřejnění informací místopředsedovi vlády, došlo k masivnímu poškození dobrého jména a pověsti žalobce a velmi významnému narušení jeho podnikání. Tímto veškerým popsáním jednáním pak žalobci vznikla nemajetková újma, kterou žalobce vyčíslil částkou ve výši 15 000 000 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Vítková

5. Žalovaný 1) ve svém vyjádření nesporel skutečnost, že dne 16. 10. 2014 došlo k výbuchu muničního skladu č. 16 v areálu VTÚ s. p. Vlachovice - Vrbětice, okres Zlín, kdy tento sklad měl v nájmu žalobce. Dne 4. 11. 2014 na základě rozhodnutí vlády ČR byla v této mimořádné situaci povolána k plnění úkolu Policie České republiky, Armáda České republiky, jako jedna ze složek integrovaného záchranného systému. Dne 3. 12. 2014 byly v areálu zaznamenány další výbuchy, kdy pyrotechnickou službou Policie České republiky bylo následně zjištěno, že byl výbuchem zničen sklad č. 12, který měl v nájmu žalobce. Dále žalovaný 1) nesporel skutečnost, že dne 7. 12. 2014 vystoupil v diskuzním pořadu Otázky Václava Moravce místopředseda vlády České republiky Andrej Babiš. Kromě jiných diskutovaných témat bylo krátce diskutováno o událostech ve Vrbeticích. Žalovaný 1) pak má za to, že na vystoupení Andreje Babiše v diskuzním pořadu nelze pohlížet jako na výkon veřejné moci. Tato osoba nemá žádný vztah k žalovanému 1). Žalobce pak nepředložil jediný důkaz o tom, že by některý ze zaměstnanců žalovaného 1) sdělil panu Babišovi dehonestující informace o žalobci, a že by žalovaný 1) přiměl místopředsedu vlády, aby tyto informace s úmyslem žalobce poškodit, zveřejnil. Andrej Babiš v tomto diskuzním pořadu vyjádřil pouze svůj subjektivní kritický názor na věc, aniž by žalobce nebo jiné subjekty jmenoval. Žalovaný 1) dále konstatoval, že v uvedeném diskuzním pořadu byly Andrejem Babišem prezentovány nepřesné informace ohledně osoby pronajímatele, kterým je státní podnik, nikoliv Ministerstvo obrany, jak uvedl. Je proto více než nepravděpodobné, že by žalovaný 1) sdělil místopředsedovi vlády takové informace. Z výše uvedeného je zřejmé, že žalovaný 1), resp. armáda České republiky, zasahovala při událostech ve Vrbeticích jako složka integrovaného záchranného systému, podle zákona č. 238/1998 Sb., na základě rozhodnutí vlády. Z podání žalobce pak nelze dovodit odpovědnost za škodu podle zákona č. 82/1998 Sb., neboť nejsou splněny základní předpoklady této odpovědnosti, tj. nezákonné rozhodnutí nebo nesprávný úřední postup, vznik škody a příčinná souvislost mezi nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a vznikem škody.
6. Žalovaný 3) ve svém vyjádření uvedl, že nesporel skutečnost, že dne 16. 10. 2014 došlo v prostorách Vojenského technického ústavu, pobočka Vlachovice – Vrbětice k výbuchu skladu žalobce, kde byla uložena munice. K dalšímu výbuchu pak došlo dne 3. 12. 2014 a jednalo se rovněž o sklad, který měl v pronájmu žalobce. Také nesporel skutečnost, že v přímé bezprostřední časové i věcné souvislosti v pořadu Otázky Václava Moravce dne 7. 12. 2014, Andrej Babiš hovořil o osobě žalobce. Žalovaný 3) má za to, že vzhledem k tomu, že se žalobce cítí být poškozen výroky místopředsedy vlády, který se měl vyjádřit na základě informací jemu poskytnutých zaměstnanci Ministerstva obrany, tedy žalovaného 1), je zřejmé, že příslušnost žalovaného 3) – Ministerstva spravedlnosti, není v tomto případě dána. Předmětné výroky místopředsedy vlády není možné chápat jako výroky Ministerstva spravedlnosti a rovněž informace, na základě kterých byli výroky činěny, nebyly místopředsedovi vlády poskytnuty žalovaným 3) ani jeho zaměstnanci.
7. Zdejší soud ve věci rozhodl rozsudkem ze dne č. j. 22. 3. 2017, č. j. 28 C 296/2015 - 204 ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne č. j. 20 Co 320/2017 – 245 tak, že zamítl návrh žalobce na přerušení řízení do skončení řízení vedeném Policií České republiky pod sp. zn. [redacted] pod sp. zn. [redacted] dozorový spis Krajského státního zastupitelství Brno – pobočka Zlín, sp. zn. [redacted] do skončení řízení vedeném Nejvyšším státním zastupitelstvím ČR, pod sp. zn. [redacted] a do skončení řízení vedeném Krajským ředitelstvím Zlínského kraje, pod sp. zn. [redacted] (výrok I.), zamítnul

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Vítková

žalobu s návrhem, aby žalovaný 1), 2), 3) byli povinni zaplatit žalobci částku ve výši 15 000 000 Kč (výrok II.) a současně uložil žalobci zaplatit žalovanému 1), 2) a 3) náklady řízení a náklady odvolacího řízení (výroky III., IV. a V.).

8. Nejvyšší soud svým rozsudkem ze dne 23. 6. 2020, č. j. 30 Cdo 4704/2018-282 dovolání žalobce proti části výroku I. rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 9. 11. 2017, č. j. 20 Co 320/2017-245, jímž byl potvrzen výrok I. rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 22. 3. 2017, č. j. 28 C 296/2015-204, odmítl a ve zbývajícím rozsahu rozsudek soudu I. stupně a odvolacího soudu zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k dalšímu řízení. Nejvyšší soud ve svém rozhodnutí zopakoval s odkazem na judikaturu, co je míněno výkonem státní moci a za co v souladu s § 3 odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb. stát v této souvislosti odpovídá. Zdůraznil, že pokud ministr pronese určitý výrok v rámci své pravomoci jako člen vlády, nevybočuje tím z plnění úkolů státu a nejde tak o exces, neboť do pravomoci člena vlády spadá i informovat veřejnost (viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28. 7. 2000, sp. zn. 30 Cdo 1526/2000). Recentní rozhodovací praxe dovolacího soudu uvedené závěry rozvedla tak, že právní úpravou obsaženou v zákoně č. 82/1998 Sb. (dále také jen OdpŠk) se řídí nároky na zadostiučinění za nemajetkovou újmu, která měla vzniknout při výkonu veřejné moci (nespočívajícím v rozhodovací činnosti) veřejným ochráncem práv či prezidentem republiky (srov. opětovně R 28/2018 a rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 9. 5. 2018, sp. zn. 30 Cdo 5848/2016); zcela obdobný závěr tak je nutno učinit i u nároku na zadostiučinění za nemajetkovou újmu, která měla vzniknout v důsledku veřejného vystoupení místopředsedy vlády. Nejvyšší soud proto uzavřel, že výroky pronesené místopředsedou vlády v diskusním pořadu a týkající se činnosti vlády představují výkon státní moci a případný nesprávný úřední postup při výkonu této moci může založit odpovědnost státu ve smyslu § 13 odst. 1 OdpŠk. Dále v této souvislosti Nejvyšší soud uvedl, že pro posouzení, zda se v případě pronesení uvedených výroků jednalo o nesprávný úřední postup, není rozhodující, kdo a kdy místopředsedovi vlády informace a podklady předal, zda místopředseda vlády si byl vědom jejich nepravdivosti apod. Podle názoru dovolacího soudu tak tvrzená nemajetková újma může být v příčinné souvislosti s případným nesprávným úředním postupem spočívajícím ve zveřejnění nepravdivých údajů o žalobci místopředsedou vlády (popř. pravdivých informací, ale ve zkresleném kontextu). Nejvyšší soud dále poukázal na to, že vznik tvrzené nemajetkové újmy a to, zda je dán vztah příčinné souvislosti mezi tvrzenou újmou a tímto nesprávným úředním postupem jsou otázky skutkové, které musí tvrdit a prokazovat žalobce/srov. BUREŠ, J. § 120 (Důkazní povinnost), In: DRÁPAL, L., BUREŠ a kol. Občanský soudní řád I. II. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2008, s. 859/.
9. Nejvyšší soud také nalézacímu a odvolacímu soudu vytknul, že zatížily řízení vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí věci, pokud jednaly ohledně jednoho skutku s vícero organizačními složkami státu. Ustálená judikatura dovolacího soudu je založena na tom, že za stát může před soudem v téže věci jednat jen jedna jeho organizační složka (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 15. 7. 2015, sp. zn. 30 Cdo 1382/2014, nebo rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 26. 3. 2014, sp. zn. 30 Cdo 698/2014). Pojem „téže věci“ ve zmíněných rozhodnutích Nejvyššího soudu je dán tehdy, jestliže tentýž nárok nebo stav vymezený žalobním petitem vyplývá ze stejných skutkových tvrzení, jimiž byl uplatněn, tedy ze stejného skutku. Podstatu skutku (skutkového děje) lze přitom spatřovat především v jednání, a to ve všech jeho jevových formách, a v následku, který jím byl způsoben (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 10. 2008, sp. zn. 29 Cdo 4602/2007, nebo usnesení Nejvyššího soudu ze dne 6. 6. 2013, sp. zn. 28 Cdo 2893/2012, a v nich citovaná rozhodnutí Nejvyššího soudu). „Táž věc“ je tedy určena

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Vítková

jediným skutkově ohraničeným nárokem a žalobním žádáním. Uvedené značí, že je-li žalobou proti státu uplatňován pouze jediný nárok na náhradu škody či nemajetkové újmy, a to i v případě, že ke škodě (respektive újmě) došlo v působnosti dvou nebo více organizačních složek státu, může stát zastupovat jen jedna organizační složka státu. Pokud je však žalobou uplatňováno více samostatně vymezených nároků vůči státu najednou (objektivní kumulace nároků), příslušnost více různých organizačních složek státu vyloučena není, bude-li každá z těchto složek jednat ohledně toho nároku, jenž vznikl v jejím resortu (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 20. 1. 2016, sp. zn. 30 Cdo 968/2014, nebo rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 25. 6. 2014, sp. zn. 30 Cdo 493/2013). I v takové situaci je žalovanou pouze jeden subjekt, a to Česká republika, za niž jedná ve vztahu k jednotlivým uplatněným nárokům více příslušných organizačních složek (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 9. 2016, sp. zn. 30 Cdo 2577/2016). V poměrech projednávané věci je zřejmé, že žalobce spojuje tvrzenou újmu s různými, časově a věcně oddělenými jednáními různých osob jednajících v působnosti různých organizačních složek státu; nejedná se přitom o jediné, pokračující, nebo vzájemně podmíněné jednání. Za samostatné skutky tak je potřeba považovat jednání (blíže neurčených) pracovníků Ministerstva obrany, dále pak veřejnou prezentací informací místopředsedou vlády v televizním diskusním pořadu a konečně dalším samostatným skutkem co do své jevové stránky je jednání orgánů činných v trestním řízení, jejichž nesprávný úřední postup žalobce spatřuje v tom, že tyto informace nedementovaly. Podle Nejvyššího soudu proto soudy nižších stupňů tak sice správně jednaly se třemi různými organizačními složkami státu, s ohledem na skutečnost, že žalobce v žalobě uplatňuje vůči státu více nároků se samostatným skutkovým základem najednou, však není zřejmé, jakou výši přiměřeného zadostiučinění žalobce u každého z těchto nároků požaduje, což činí jeho žalobu neurčitou. Soud prvního stupně pochybil, pokud žalobce nevyzval, aby specifikoval, jakého peněžitého zadostiučinění se ve vztahu k jednotlivým skutkům domáhá. Nejvyšší soud proto zavázal soud I. stupně, aby nejprve vyzval žalobce usnesením podle § 43 odst. 1 o. s. ř. k opravě žaloby, aby bylo zřejmé, jaké částky peněžitého zadostiučinění se domáhá ve vztahu k jednotlivým nárokům se samostatným skutkovým základem.

10. Soud veden závazným právním názorem dovolacího soudu vyzval žalobce podle § 43 odst. 1 o. s. ř. k odstranění vad žaloby, aby přesně specifikoval, jakou částku na nemajetkové újme žádá z toho kterého konkrétního, jím tvrzeného nesprávného úředního postupu. Žalobce podáním ze dne 4. 9. 2020 uvedl, že z titulu nesprávného úředního postupu – výroky Andreje Babiše v diskusním pořadu Otázky Václava Moravce nárokuje částku ve výši 12 000 000 Kč /dále také jen nesprávný úřední postup 2)/, z titulu nesprávného úředního postupu – sdělení těchto nepravdivých informací Andreji Babišovi zaměstnanci Ministerstva obrany nárokuje částku ve výši 2 000 000 Kč /dále také jen nesprávný úřední postup 1)/ a nedementování nepravdivých zpráv ve sdělovacích prostředcích orgány činnými v trestním řízení částku ve výši 2 000 000 Kč /dále také jen nesprávný úřední postup 3)/.
11. Soud dal žalobci rovněž poučení podle § 118a odst. 1, 3 o. s. ř., aby doplnil rozhodné skutečnosti – jakým konkrétním způsobem bylo zasaženo do osobní sféry žalobce (do jeho pověsti) v souvislosti se zmíněnými výroky Andreje Babiše v pořadu Otázky Václava Moravce. Na to žalobce reagoval podáním ze dne 4. 11. 2020, ze dne 15. 3. 2021 a ze dne 2. 4. 2022, v němž uvedl, že je od roku 2000 členem asociace obranného průmyslu ČR a licencovaným exportérem významného vojenského materiálu doposud, kdy až do roku 2014 realizoval kontrakty. Tyto žalobce přesně uvedl ve svém vyjádření ze dne 4.11.2020.

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Vítková

Žalobce dále uvedl, že se účastnil, resp. jeho zástupce P. B. zahraničních návštěv s prezidentem republiky například na konci roku 2014, tj. po předemtných výbuších, v Kazachstánu a Tadžikistánu, což rovněž svědčí o dobré pověsti žalobce, neboť seznam účastníků schvaluje kancelář prezidenta republiky a je nepochybné, že účastník s negativní pověstí nebo jednající v rozporu se zákonem by na cestu zván nebyl. Později po předemtných událostech média a dokonce i kancelář prezidenta republiky tuto informaci obrátili proti žalobci, ačkoliv na danou cestu byl žalobce vybrán právě na základě kontroly kanceláře prezidenta, která seznam členů schvaluje. O dobré pověsti žalobce a dodržování podmínek a předpisů státem udělených povolení k mezinárodnímu obchodu s vojenským materiálem, jakož i licencí k jednotlivým obchodům svědčí i ta skutečnost, že předemtná povolení k mezinárodnímu obchodu žalobce kontinuálně drží, toto mu nebylo pozastaveno ani odebráno a licence k jednotlivým obchodům jsou mu průběžně vydávány. Pokud by tedy tvrzení vyslovená Andrejem Babišem byla pravdivá (týkající se kontroverzní pověsti žalobce) nepochybně by žalobce oprávnění k mezinárodnímu obchodu s vojenským materiálem již dávno pozbyl. Žalobce také sdělil, že na výroky místopředsedy vlády Andreje Babiše v předemtném pořadu okamžitě reagovaly veškeré sdělovací prostředky, kdy takto veřejně prezentované sdělení místopředsedy vlády vyvolalo nejen u obecné veřejnosti, ale také v bankovních a finančních kruzích, jakož i v rámci obchodního prostředí, kde se žalobce pohybuje, nepřátelské tendence vůči němu, což bylo zřejmé jak z reakcí obecné i odborné veřejnosti, tak zejména z reakcí sdělovacích prostředků. Takto veřejně prezentované informace výrazně poškodily mimo jiné i důvěryhodnost společnosti jak v tuzemském bankovním styku, tak zejména v její podnikatelské činnosti. Vyjádření místopředsedy vlády a navazující články v médiích, které jeho výroky opakovaly, jakož i v žalobě popsany související postup orgánů státu v gesci žalovaného 1) a 3) poškodily dobrou pověst žalobce jak u široké veřejnosti, tak u obchodních partnerů a orgánů státu. Řada obchodních partnerů a osob za ně jednajících přestali s žalobcem komunikovat úplně, nebo jejich vztah v obchodní i osobní rovině znatelně ochladl. V návaznosti na výroky Andreje Babiše byla spuštěna mediální kampaň, která vyjadřovala a hodnotila žalobce, přičemž z těchto vyjádření je ztráta pověsti žalobce v jejich očích zcela zřejmá. Další znatelná újma na dobré pověsti se projevila i u orgánů státní správy i nejvyšších ústavních činitelů České republiky. Toto vyplývá například z vyjádření Martina Stropnického na Českém rozhlasu – Radiožurnálu dne 8.12.2014, dále například z článku idnes ze dne 22.1.2015 a Lidových novin ze dne 23.1.2015, kdy se kancelář prezidenta republiky snaží vymluvit z toho, že zástupce žalobce na zahraniční cestu pozvali, hledají viníka, kdo za to může, odmítají se k jeho pozvání přihlásit. Tedy je jasné, že v očích daných představitelů zjevně žalobce pozbyl jakékoliv důvěry a dobré pověsti. Také v návaznosti na výroky Andreje Babiše došlo k absolutní ztrátě dobré pověsti žalobce u místní samosprávy v okolí Vrbetic a absurdnímu a nepodloženému připsování viny za výbuchy. Je tedy zřejmé, že vyjádření místopředsedy vlády ze dne 7.12.2014 a navazující opakování jeho výroku v médiích a rovněž celoplošná medializace případu zaznamenala citelný negativní zásah do osobního, rodinného a profesního života žalobce. Žalobce tak za dostatečný důkaz ztráty dobré pověsti považuje samotnou medializaci věci.

12. Na doplnění skutkových tvrzení reagoval žalovaný 2), zastoupený po zrušujícím rozhodnutí dovolacího soudu novou organizační složkou (Ministerstvem financí) tak, že mu nesevďčí pasivní legitimace, resp. Ministerstvo financí není příslušnou organizační složkou za stát oprávněnou v dané věci jednat. Žalovaný 2) uvedl, že u druhého skutku – nesprávného úředního postupu místopředsedy vlády Andreje Babiše je známa organizační složka státu, která by měla za stát v tomto případě jednat, a tou je Úřad vlády ČR. Andrej

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Vítková

Babiš uvedené skutečnosti uvedl v postavení místopředsedy vlády, nikoliv ministra financí a Úřad vlády vůči vládě, jejímu předsedovi, ale i vůči místopředsedům vlády, ač tito stojí v čele resortních ministerstev, stojí v pozici úřadu věcně příslušného, tedy i příslušného k jednání v souvislosti s § 6 odst. 2 písm. b) zákona č. 82/98 Sb. Jestliže pak soud odhlédne od obecného postavení místopředsedy vlády a bude sledovat věcnou gesční příslušnost k informacím prezentovaným místopředsedou vlády v předmětném projevu, pak je zřejmé, že při této prezentaci byly interpretovány informace jednoznačně a nepochybně náležející do působnosti ministerstva obrany, přičemž sám žalobce opakovaně uvádí, že tyto informace byly místopředsedovi vlády poskytnuty zaměstnanci Ministerstva obrany, což uvedl i tehdejší místopředseda vlády Ing. Andrej Babiš. Je zde tedy dána jednoznačná věcná spojitost s gescí Ministerstva obrany, tedy je dána pasivní legitimace Ministerstva obrany, nikoliv Ministerstva financí. Žalovaný 2) dále ve svém vyjádření uvedl, že vznik tvrzené nemajetkové újmy a to, zda je dán vztah k příčinné souvislosti mezi tvrzenou újmou a tímto nesprávným úředním postupem, musí tvrdit a prokazovat žalobce. Předmětné výroky pak nesměřovaly k platební morálce žalobce, ani jeho povinností ze smluvních vztahů v obchodním styku, tedy do dobré pověsti žalobce zasáhnout nikterak nemohly. Rovněž z článků, o kterých se žalobce zmiňoval, které měly být vyvolány výroky Andreje Babiše v předmětném pořadu, nelze dovodit, že by byly ovlivněny těmito výroky. Žalovaný 2) má za to, že další okolnosti, zcela nezávislé na výroci bývalého předsedy vlády Andreje Babiše, které se staly, samy o sobě zvýšily mediální zájem o činnost žalobce, stejně tak i jeho další aktivity či aktivity jeho vlastníků či statutárních orgánů. Těmito byly zejména oba výbuchy ve Vrběticích a také v Bulharsku, z nichž minimálně výbuchy ve Vrběticích jsou předmětem šetření orgánů činných v trestním řízení. Bývalý místopředseda vlády v pořadu na ČT 1 vystupoval až dne 7.12.2014, tedy po té, co již oba výbuchy proběhly a do jejich ničivých účinků na pověst žalobce nemohl zasáhnout žádný z žalobcem namítaných výroků, neboť zásah do dobré pověsti žalobce nastal již před samotnými výroky. Předmětné výbuchy také odstartovaly zájem médií o žalobce a jeho tuzemské a zahraniční aktivity, stejně tak o jeho jednatele, a to i ty minulé. Samotné oba výbuchy ve skladech žalobce, které navíc byly spojeny s dvěma úmrtími, měly na veřejné mínění a dobrou pověst žalobce větší vliv než výroky bývalého místopředsedy vlády. Ostatně o tom, že výbuchy budou pro firmu likvidační hovořil i právní zástupce žalobce, a to v článku idnes ze dne 7.12.2014. Žalovaný 2) také konstatoval, že o žalobci vycházely články již před 7.12.2014, v němž byl žalobce, resp. jeho zakladatel označován jako osoba s kontroverzní minulostí (jedná se například o článek „Firma tají, co v muničáku ve Vrběticích skladovala. Zakladatel má kontroverzní minulost“). V tomto směru však stát nelze činit odpovědným za další život kauzy žalobce, jak je dále rozpracovávala jednotlivá média, jak ostatně vyplývá z bohaté judikatury Nejvyššího soudu.

13. Žalovaný 2) se dále ve svém vyjádření podrobně vyjádřil k jednotlivým výroky Andreje Babiše, a to v dalším podání ze dne 17.5.2022, kde hodnotil a rozebral tyto výroky s tím, že zejména zdůraznil, že je nutné rozlišovat mezi hodnotícím soudem a tvrzenými fakty. Po zhodnocení výroků dospěl žalovaný 2) k závěru, že nelze dovodit, že by samotné výroky byly nepravdivé, některé z nich jsou dokonce i hodnotící soudy vztahující se k veřejně diskutovanému tématu, a to již daleko předtím, než dne 7.12.2014 proběhl pořad na ČT1 Otázky Václava Moravce v němž byly Andrejem Babišem proneseny. Reálný podklad potvrzuje i sám žalobce, resp. jeho právní zástupce, když se ke kauze vyjadřoval. Pokud jde o změnu postojů vůči žalobci jako důkaz škody na jeho dobré pověsti, z žádného žalobcem vyjmenovaných příkladů, na kterých demonstroval poškození své dobré pověsti, takováto skutečnost nevyplývá, vyjma nepopiratelné příčinné souvislosti se

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Vítková

samotnými výbuchy ve Vrbětčích. Pokud jde o žalobcem zmíněnou zahraniční cestu, z žalobcem předložených důkazů zejména novinových článků nevyplývá, že by důvodem změny postoje kanceláře prezidenta republiky byly výroky bývalého místopředsedy vlády. Rovněž tak vymáhání odškodného po žalobci ze strany obcí postižených výbuchem, i zde žalovaný 2) spatřuje jako jedinou příčinnou souvislost s žádostí o náhradu škody ze strany dotčených obcí či osob, opakované výbuchy ve Vrbětčích. Pokud jde o následnou medializaci případu výbuchu ve Vrbětčích, jak již žalovaný 2) uvedl, tuto nelze považovat za důsledek předmětných výroků a nelze ji dávat do souvislosti s odpovědností státu. Jestliže pak žalobce hovořil o poškození dobrého jména v bankovním styku a při podnikatelské činnosti, je zřejmé že chování bankovního sektoru a obecně podnikatelů nebyla primárně ovlivněna výroky bývalého místopředsedy vlády a lze pochybovat, zda vůbec tyto informace přesáhly hranice státu a mohly mít vliv na zahraniční partnery žalobce. Jednoznačný a zásadní vliv podle názoru žalovaného 2) měla skutečnost, že došlo k výbuchům, že došlo zadržení jednatele společnosti (byť na 24 hodin) a že dosud probíhá šetření trestného činu.

14. Mezi účastníky řízení nebyla sporná skutečnost, že žalobce je držitelem koncesí a povolení k předmětu podnikání podle obchodního rejstříku – vývoj, výroba, opravy, úpravy, přeprava, nákup, prodej, půjčování, uschovávání, znehodnocování a ničení zbraní, ničení střeliva, provádění zahraničního obchodu s vojenským materiálem, výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona, nákup a prodej, půjčování, vývoj, výroba, opravy, úpravy, uschovávání, skladování, přeprava, znehodnocování a ničení bezpečnostního materiálu, ostraha majetku a osob, nákup a prodej výbušnin.
15. Dále nebylo mezi účastníky v rozepři, že Ministerstvo průmyslu a obchodu, licenční správa, vydalo dne 26.7.2011 rozhodnutí o povolení žalobci obchodovat s vojenským materiálem s platností od 21.3.2012 do 21.3.2017, a to na široké spektrum vojenského materiálu a široké teritorium po celém světě. Žalobce je také držitelem, mj. zbrojní licence PČR udělené dne 27.4.2009 na kategorii zbraní A, B, C, D a rovněž pro místo výroby, skladování atd. v areálu Vlachovice (Vrbětice). Dále je žalobce registrován Policií ČR podle zákona o nakládání s bezpečnostním materiálem pro skupiny materiálu 1 až 11 s datem registrace 3.3.2014 a v rozhodné době měl pronajít sklad v areálu Vlachovice (Vrbětice). Žalobce se předběžně se svým nárokem na nemajetkovou újmu obrátil na žalované, kteří jeho předběžně uplatněný nárok neshledali jako opodstatněný.
16. Soud provedl dokazování CD nosičem se zaznamenaným obrazovým pořadem Otázky Václava Moravce. Z tohoto důkazu vzal za prokázané, že v diskuzním pořadu Otázky Václava Moravce dne 7.12.2014 vystoupil Andrej Babiš (v té době místopředseda vlády a ministr financí) a pronesl tyto výroky:
 pod bodem a) výrok 1 v čase 24.19 hod. „... ta firma, které vybuchly ty sklady, je kontroverzní firma“, výrok 2 v čase 24.29 hod. „...ta firma má údajně za sebou různé podivné firmy“, výrok 3 v čase 27.28 hod. „...nikdy tam ta firma neměla skladovat ... je to kontraverzní firma podle mých informací...“, výrok 4 v čase 28.32 hod. „... ministerstvo obrany jim to nemělo pronajmout, takové firmě, když měla za sebou takovou historii....“;
 pod bodem b) výrok 1 v čase 24.53 hod. „.....ta firma nekomunikuje se státem, mluví jen přes svého mluvčího“, výrok 2 v čase 24.58 hod. „.....už dávno se ten majitel měl dostavit k jednání...“, výrok 3 v čase 25.07 hod. „.....ta firma podle mého názoru, vzhledem k její historii, ministerstvo obrany jí nemělo v roce 2011 pronajmout ten

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Vítková

sklad...“, výrok 4 v čase 25.54 hod. „...proč obrana v roce 2011 pronajala sklady takovéhle firmě, která měla takovou historii a údajně Biska na to upozorňovala...“;

pod bodem d) výrok v čase 30.13 hod. „...pokud ta firma odvezla taky munici do Bulharska, tam to údajně bouchlo a ten jejich kupující se s nimi soudí...“;

pod bodem d) výrok v čase 30.18 hod. „.....pokud ta firma údajně vyvezla zbraně do Konga a bylo to zakázané a má za sebou podivnou historii...“;

pod bodem e) výrok v 27.02 hod. „... proč si to ta firma neodvezla...“.

17. Soud dále provedl dokazování článkem Blesku ze 7.12.2014, diskuzí k článku ze dne 7.12.2014, článkem ČT24.cz. ze dne 5.12.2014, článkem Lidové noviny ze dne 6.12.2014, článkem Právo ze dne 10.12.2014, článkem Lidové noviny ze dne 31.1.2015, článkem Aktuálně.cz ze dne 20.2.2018, článkem ČT24 ze dne 8.12.2014, článkem idnes.cz ze dne 23.2.2018, článkem irozhlas ze dne 22.1.2015, článkem Blesk ze dne 7.12.2014, Parlamentními listy ze dne 26.12.2014.
18. Z těchto listin má soud za prokázané, že média informovala veřejnost o výbuchu muničního skladu ve Vrbětčích, konkrétně článek Blesk.cz ze dne 7.12.2014 v podstatě rekapituluje to, co Andrej Babiš uvedl v Otázkách Václava Moravce s tím, že v článku na to reagoval právní zástupce žalobce JUDr. Radek Ondruš a uvedené výroky Andreje Babiše vyvracel s upozorněním, že bude proti Andreji Babišovi podána žaloba. Diskuze k článku v Blesku ze dne 7.12.2014 předestírá názory občanů, kteří se vyjadřují tak, „že správně uložená munice jen tak sama neexploduje“, „že se může jednat o pojišťovací podvod ze strany společnosti Imex“, „že firma zametala stopy, na což přijel osobně dohlédnout majitel firmy“. Také dávají názoru Andreje Babiše za pravdu. Článek ČT24.cz ze dne 8.12.2014 hovoří o tom, že Andrej Babiš při kritice firmy Imex Group vycházel z veřejně dostupných zdrojů s tím, že Andrej Babiš uvedl, že tato firma čelila obdobným problémům jako na Zlínsku, také v Bulharsku a ocitla se na černé listině americké armády. I proti těmto výrokům se ohradil právní zástupce firmy Radek Ondruš tak, že informace, kterými disponoval Andrej Babiš v Otázkách Václava Moravce, nejsou veřejně dostupné, nýbrž pocházejí z trestního spisu. Zároveň připustil, že v roce 2011 vybuchl v Bulharsku sklad, v němž byl uložen vojenský materiál tří firem včetně společnosti Imex Group. V článku ČT24 ze dne 5.12.2014 je zmiňováno, jakým způsobem mohlo případně dojít k výbuchům ve skladu. Právní zástupce firmy Imex se vyjadřoval tak, že výbuch musel způsobit někdo schválně. Také je zde zmiňováno, že společnost vlastní P. B. který se svým otcem působil v několika zbrojařských firmách, a v roce 2010 čelili žalobě za údajně nelegální vývoz zbraní, přičemž soud je viny zprostil. Dále je zde uvedeno, že B. byli spojováni se 14 let starým pokusem o export zbraní, tedy do země, na níž Evropská unie tehdy uvalila zbrojní embargo. Článek Lidových novin ze dne 6.12.2014 se zmiňuje o tom, že Ministerstvo obrany bude požadovat peníze od viníka v souvislosti s výbuchy ve Vrbětčích. Článek Právo ze dne 10.12.2014 hovoří o tom, že co se dělo v muničním skladu ve Vrbětčích před výbuchem, a co prozradil ministru financí Andreji Babišovi náměstek ministra obrany Martina Stropnického. Vícepremiéra informoval o situaci v areálu ve Vrbětčích a v rámci konverzace zmínil i přítomnost majitele společnosti Imex Group v objektu den před výbuchem. V článku Lidových novin ze dne 31.1.2015 je rozebírána situace v souvislosti s výbuchy ve Vrbětčích a jakým způsobem probíhala kontrola tohoto objektu. Opět v tomto článku je zmíněna osoba P. B. v souvislosti se zbrojními embargy. Článek aktuálně.cz ze dne 22.2.2015 popisuje, že výbuchy souvisí s likvidací nepotřebné munice České armády z doby Varšavské smlouvy s tím, že z výpovědi

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Vítková

informovaných policistů, státních úředníků i armádních expertů vyplývá podezření, že značná část této munice byla s největší pravděpodobností zničena či zrecyklována jen na papíře a ve skutečnosti se dále skladovala a přeprodávala. Článek Parlamentních listů.cz ze dne 26.12.2014 popisuje jednak zabezpečení objektů ve Vrběticích a jednak výbuch ze dne 16.10.2014 a dále výbuch ze dne 3.12.2014 se závěrem, že zatímco v případě prvního výbuchu mohla zapůsobit náhoda, druhý výbuch byl způsoben úmyslně.

19. Článek idnes.cz ze dne 23.2.2018 se zmiňuje o tom, že prezident Zeman vzal koncem roku 2017 na návštěvu asijských zemí i P. B. šéfa zbrojovky Imex, přičemž prezident Zeman se od zbrojaře distancoval. Mluvčí hradu Jiří Ovčáček uvedl, že seznam účastníků delegace podepsal kancléř Vratislav Mynář, tento však odpovědnost za účast P. B. odmítl. O obdobném tématu se zmiňuje i článek irozhlasu ze dne 23.2.2018, tedy, že podnikatel P. B. doprovázel prezidenta republiky na cestě po střední Asii, přičemž k zodpovědnosti za účast podnikatele na misi se nikdo nepřihlásil. V této souvislosti Vratislav Mynář sdělil, že kancelář prezidenta republiky přijme opatření, která zabrání podobným ojedinělým případům.
20. Soud také provedl dokazování článkem irozhlas ze dne 22.1.2015 „Zemana na cestě po Asii doprovázel i šéf Zbrojovky, ve které vybuchl sklad ve Vrběticích“, článkem Lidovky.cz ze dne 23.1.2015 „Kdo provázel Zemana do Asie?, Vedle zbrojaře i komunistický podplukovník Zbytek“, článkem idnes.cz ze dne 22.1.2015 „Zeman vzal do Asie zbrojaře, jemuž vybuchl sklad. Mluvčí viní Mynáře“ a přepisem rozhovoru s ministrem obrany Martinem Stropnickým ze dne 8.12.2014 - Český rozhlas Radiožurnál. Z těchto článků soud zjistil, že starostové obcí v souvislosti s výbuchy uvažují o odškodném v řádech milionů po žalobci. V dalších článcích je popisována zahraniční cesta prezidenta Miloše Zemana po Střední Asii, kam jej doprovázel i šéf zbrojovky Imex, přičemž k zodpovědnosti za účast na misi se podle sdělení iRozhlas nikdo nehlásí. V této souvislosti je zmíněno, že to není prezident, kdo vybírá členy podnikatelské mise, tímto je podle mluvčího prezidenta republiky Svaz průmyslu a dopravy České republiky. Pan Martin Stropnický, jakožto tehdejší ministr obrany v rozhovoru pro Český rozhlas Radiožurnál popisoval situaci kolem výbuchů ve Vrběticích, jak byl objekt zabezpečen, co se provádělo za záchranné a odklízecí práce po výbuších a také, že informaci, že přede dnem výbuchu měl být v areálu majitel firmy, neměl Andrej Babiš od něj, neboť se jednalo o informaci již veřejně publikovanou. Také v rozhovoru Martin Stropnický zmiňuje, že pokud Andrej Babiš říkal o firmě Imex, že má kontroverzní pověst, tak z běžně dostupných zdrojů a na internetu lze zjistit některé sporné okamžiky ve fungování firmy a také o nehodě – výbuchu skladu v Bulharsku, kde tato firma (nejenom tato firma) skladovala zboží.
21. Dále soud provedl dokazování článkem aktuálně.cz ze dne 30.10.2014, článkem Mladá fronta dnes ze dne 30.10.2014, článkem Parlamentní listy.cz ze dne 8.11.2014, článkem irozhlas ze dne 27.1.2022, článkem irozhlas ze dne 6.5.2021, článkem irozhlas ze dne 17.5.2021, článkem ČTK ze dne 18.4.2021, článkem Čt24 ze dne 18.4.2021, článkem Čt24 ze dne 18.4.2021, článkem Deník.cz ze dne 17.4.2021, článkem irozhlas ze dne 30.5.2022.
22. Článek aktuálně.cz ze dne 30.10.2014 se zmiňuje o tom, že sklad bude hlídán Vojenskou policií s tím, že společnost Imex Group chtěla municí z Vrbětic už dávno odvést, což však policie v současné době znemožňuje. Dále je zde zmínka o tom, že starostové z okolních obcí budou usilovat o to, aby se již do budoucna v areálu s vojenskou municí nemanipulovalo. Článek Mladá fronta dnes ze dne 30.10.2014 hovoří o tom, že kontrola areálu zřejmě nebyla dostatečná a že výbuchy byly jen otázkou času. Dále je zde uvedeno, že výbuch zničil sklad munice, který má pronajatý společnost Imex Group, a že jsou

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Vítková

nadále pohřešování dva její zaměstnanci. Je zde také informace o množství munice, která ve skladu byla. Článek Irozhlas ze dne 6.5.2021 se zmiňuje o tom, že den před výbuchem ve Vrběticích se dostavil do skladu majitel firmy pan B. sám, přičemž to bylo podle pracovníků neobvyklé, neboť předtím vždy na kontrolu zboží jezdil s někým dalším. Dále článek hovoří o tom, že podle vyšetřovatelů byli do výbuchu zapojeni agenti vojenské rozvědky GRU s tím, že kriminalisté a tajné služby zjišťují, jestli nepomohl ruským agentům se dostat do areálu ve Vrběticích pan B. at' již vědomě či nevědomě. Za účelem prověření této skutečnosti byl pan B. zadržen. Dále se článek zmiňuje, že agenti tajné služby Č. a M. přicestovali do Česka na falešné pasy a dne 13.10.2014 se ubytovali v ostravském hotelu jehož součástí je také střelnice, kam si šli podle majitele hotelu zastrílet. Další zajímavou postavou podle autora článku je i N. Š. jedná se o s českým pasem, bývalého profesionálního vojáka kterého česká policie prověřuje z důvodu, zda nemohl být napojen na Tento se měl s rodinou před 27 roky přestěhovat do Česka, čímž zpřetrhal vazby s armádou. Š. podle serveru seznam zprávy poslal B. email, ve kterém upřesňoval dny, kdy agenti tajné služby A. Č. a A. M. kteří se vydávali za zbrojní inspektory, dorazí do Vrbětic. Článek Irozhlas ze dne 17.5.2021 hovoří o tom, že den před výbuchem měl být ve Vrběticích P. B. mladší, šéf firmy Imex, a tento podle údajů ze svého mobilu se měl pohybovat v blízkosti ostravského hotelu kde v té době byli ubytováni agenti A. Č. a A. M. kteří jsou podezřelí ze zapojení do exploze muničního skladu. Další podezřelou okolností v chování B. podle zjištěných okolností autora článku bylo to, že tento se měl ve skladu den před výbuchem zdržet asi tři hodiny, přičemž v areálu ze zaměstnanců ani brigádníků nikdo nebyl, neboť tito dostali právě na den 15.10.2014 nečekaně volno. P. B. byl v souvislosti s uvedeným v únoru 2021 zadržen na 48 hodin. Jeho advokát JUDr. Radek Ondruš popřel, že by P. B. mohl některému tajně umožnit, aby se nepozorovaně dostal do skladu. Článek ČTK ze dne 18.4.2014 oznamuje, že do výbuchu ve Vrběticích byli zapojeni agenti, o čemž se zmínil Andrej Babiš a první místopředseda vlády Jan Hamáček na tiskové konferenci dne 17.4.2021. O této skutečnosti se zmiňuje i článek ČT24 ze dne 18.4.2021 a článek Deník.cz ze dne 17.4.2021, tedy, že na výbuších ve Vrběticích se měli podílet důstojníci, kteří jsou také zapojeni do otravy bývalého agenta S. S. Článek Irozhlas ze dne 30.5.2022 hovoří o tom, že kriminalisté podezřívají obchodníka a bývalého ruského vojáka s českým pasem N. Š. jeho manželku E. ze špionáže, neboť tito si měli psát emaily o citlivých zbrojních obchodech s generálmajorem zpravodajské služby V. A., jehož jednotka údajně výbuchy v roce 2014 ve Vrběticích naplánovala a provedla. Kromě toho se Š. potkali s A. v Portugalsku krátce před výbuchem. Článek ČT24 z 18.4.2021 se rozepisuje, jak čeští politici reagují na případ Vrbětic. Někteří uvedený akt označili jako akt státního terorismu.

23. Naposledy soud provedl dokazování zdrojem ČT24 ze dne 5.12.2014 „Majitelé vybuchlého skladu se už v minulosti ocitli v hledáčku policie, Parlamentními listy.cz ze dne 8.11.2014 – „Firma tají, co v muničáku ve Vrběticích skladovala. Zakladatel má kontraverzní minulost“ (čl. 403), Lidovky.cz ze dne 11.12.2014- „Rekonstrukce: Zemanovi muži pomáhají zbrojaři z Vrbětic vyvážet zbraně“, ČTK ze dne 8.12.2014- „Babiš si za kritikou firmy Imex stojí, na soud je připraven“, Ostrava.rozhlas.cz ze dne 4.12.2014 „Imex Group odmítá spojitost s dalšími výbuchy ve Vrběticích, prý neudělal chybu“.

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Vítková

24. Z těchto listin soud zjistil, že článek Parlamentních listů.cz ze dne 8.11.2014 se zabývá tím, co firma Imex ve skladech ve Vrbětčích skladovala. Dále je zde uvedeno, že tato společnost nemá v obchodu se zbrojním materiálem zcela ideální jméno a že u jejího vzniku stál P. B. starší, na nějž si předlistopadová státní bezpečnost vedla svazek jako na kandidáta tajné spolupráce s krycím jménem B. B. se má v branži s vojenským materiálem pohybovat již delší čas. Dále je hovořeno o tom, že ostravská firma Arms Moravia, jejímž spolujednatel B. B. byl, připravovala počátkem roku 2000 smlouvu s hlavním nákupčím armády generálem F. O. s tím, že vývoz do embargovaného Konga odsouhlasil tehdejší ministr zahraničí Jan Kavan. Dále je zde uvedeno, že B. B. firma po roce 2000 získala od Ministerstva obrany také kontrakt na prodej několika bitevníků SU – 22 do Vietnamu, přičemž tato transakce neproběhla zcela bez potíží, kontrakt se nepodařil zrealizovat a firma měla dostat dokonce od Ministerstva obrany i pokutu. Od té doby patří společnosti spojované s B. B. ve zbrojařské branži na jakýsi nepsaný black list. Dále je zde zmíněno, že podle asociace obranného průmyslu je P. B. starší výkonným ředitelem Imex Group, která skladovala munici ve Vrbětčích, avšak společnost oficiálně patří jeho synovi P. B. mladšímu, který je i jediným společníkem této společnosti. Tyto citované odkazy pak nechtěl komentovat zástupce společnosti JUDr. Radek Ondruš a tento se nechtěl ani vyjadřovat na dotazy Parlamentních listů ohledně renomé společnosti. Článek Ostrava.rozhlas.cz ze dne 4.12.2014 se zmiňuje o tom, že výbuchy ve Vrbětčích šetří policie jako trestný čin obecného ohrožení. Tato společnost odmítla spojitost s výbuchem i spekulace o pojistném podvodu a odmítla, že by porušila zákon nebo bezpečnostní podmínky pro skladování, kdy skladování bylo standardní. Tato firma také odmítla spekulace, že by za vším mohla být snaha zamaskovat hospodaření společnosti. Ani teze o možném pojistném podvodu nepřipadá podle zástupce firmy v úvahu, neboť vojenský materiál ve skladu nebyl pojištěn. Firma Imex Group pak kritizovala, že se společností nikdo z úřadu během vyšetřování nekomunikuje. Článek Lidovky.cz ze dne 11.12.2014 popisuje, že zbrojař P. B. vždy velmi zdatně dokázal kličkovat mezi paragrafy i zbrojními embargy a že si uměl najít vlivné spojence mezi politiky i úředníky. Opětovně je zde zmíněn kontrakt s nákupčím konžské armády F. O. týkající se vývozu zbraní do Konga v době uvalení embarga Evropskou unií. V této souvislosti je také zmíněno, že situaci vyřešil sám B. B. neboť hrozila mezinárodní aféra; tento požádal o vývoz stejného počtu zbraní do Zimbabwe, přičemž na Zimbabwe se v tu dobu nevztahovalo žádné embargo. Všichni zasvěcení nicméně věděli, že Zimbabwe s Kongem v té době úzce spolupracovalo, neboť zimbabwská armáda pomáhala otevřeně konžskému prezidentovi posíláním vojáků a zbraní.

25. Z rozsudku Okresního soudu v Ostravě ze dne 26.4.2018, čj. [redacted] ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 16.7.2019, čj. [redacted] soud zjistil, že byla zamítnuta žaloba, kterou se žalobce Imex Group po žalované 1) Česká republika – Ministerstvo vnitra, žalované 2) Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti a žalované 3) Česká republika – Ministerstvo obrany domáhal poskytnutí přiměřeného zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu ve výši 10 000 000 Kč s příslušenstvím. Svou žalobu v dané věci žalobce odůvodnil tím, že došlo k nesprávnému úřednímu postupu složek integrovaného záchranného systému včetně pyrotechnické služby Policie ČR a Armády ČR, a to v souvislosti s poskytováním informací veřejnosti ohledně události, která nastala dne 3.12.2014 – výbuch v areálu Vlachovice, který měl spočívat v tom, že tyto složky komentovaly předmětnou událost způsobem, který ve svém důsledku, a to na základě spekulací sdělovacích prostředků poškodil dobré jméno

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Vítková

společnosti Imex Group, neboť veřejnost nabyla dojmu, že viníkem výbuchu je společnost Imex. Tuto nemajetkovou újmu žalobce požadoval za jednání orgánů státu od 3.12.2015 do 2.6.2015. Žalobce dovozoval, že právě v důsledku nevyvracení nepravdivých spekulativních úvah vedlo ke skutečnosti, že ve sdělovacích prostředcích byly prezentovány negativní spekulace významně poškozující žalobce. Orgány veřejné moci, konkrétně orgány činné v trestním řízení a složky IZS porušily své povinnosti, v důsledku čehož došlo k masivnímu poškození dobrého jména a pověsti společnosti Imex Group a velmi významného narušení jeho podnikání. Újma na dobrém jménu žalobce byla podle žalobních tvrzení natolik devastační, že žalobce se stal vlivem informací sdělovacích orgánů veřejné moci a následně médií zcela nedůvěryhodným a odsouzeníhodným jak pro širokou veřejnost, tak i pro orgány veřejné moci, které žalobci pro účely vykonávání předmětu jeho podnikání vydávají příslušné licence a povolení. Žalobce vinil zástupce orgánů veřejné moci z toho, že na místo, aby veřejnost pravdivě informovaly o všech skutečnostech nezbytných pro vytvoření pravdivého obrazu o celé vzniklé situaci, nebo aby na věc vznesly přísné informační embargo a chránily tak žalobce jakožto osobu poškozenou, vystupovaly ve sdělovacích prostředcích, poskytovaly veřejnosti informace, které se vztahovaly k žalobci, jeho činnosti a rozsahu skladovaného materiálu způsobem, který gradoval již existující silnou negativní kampaň proti žalobci vyvolanou postojem orgánů veřejné moci bezprostředně po prvním výbuchu dne 16.10.2014. Část této negativní mediální kampaně podle žalobce byla postavena na informacích vzniklých v důsledku předchozího nesprávného výkonu veřejné moci orgány činnými v trestním řízení, které zůstaly zachovány v rámci internetového prostředí a byly zneužity k očeřování společnosti Imex Group s.r.o. a poškozování její pověsti. Tímto nesprávným výkonem veřejné moci bylo trestní řízení vedené proti dřívějším jednatelům žalobce, a to P. B. staršímu a P. B. mladšímu Policíí ČR pod sp. zn. [REDAKCE] a u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. [REDAKCE], které bylo ukončeno rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 20.1.2011, kterým oba zprostil viny, neboť se nejednalo o trestný čin.

26. Z rozsudku Okresního soudu v Ostravě ze dne 25.7.2018, čj. [REDAKCE] soud zjistil, že byla pravomocně zamítnuta žaloba o částku 3 500 000 Kč s příslušenstvím, kterou se žalobce domáhal po žalované 1) Česká republika – Ministerstvo vnitra a žalované 2) Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti nemajetkové újmy a to za období od 16.10.2014 do 2.12.2014. Tato újma měla být žalobci způsobena tím, že orgány činné v trestním řízení a složky integrovaného záchranného systému neobjektivně a negativně vystupovaly tak, že označovaly žalobce často přímo či nepřímo za původce výbuchů, aniž by disponovaly jediným důkazem, popř. nevyhlásily prostřednictvím orgánů činných v trestním řízení okamžité úplné informační embargo. Tyto orgány měly bez zbytečného odkladu poskytnout sdělovacím prostředkům informace o předchozím trestním řízení jednatelů žalobce a uvést informace na pravou míru, což nečinily. Za nesprávný výkon veřejné moci žalobce dále považoval, že orgány činné v trestním řízení důsledně nedementovaly názory a spekulace sdělovacích prostředků označující za potenciální pachatele zaměstnance společnosti žalobce. Tímto jednáním došlo k poškození dobrého jména a pověsti žalobce a narušení jeho podnikání.
27. Na základě provedeného dokazování má soud za prokázaný následující skutkový stav: žalobce je obchodní společností s předmětem podnikání vývoj, výroba, opravy, úpravy, přeprava, nákup, prodej, půjčování, uschovávání, znehodnocování a ničení zbraní, ničení střeliva, provádění zahraničního obchodu s vojenským materiálem, výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona a nákup a prodej, půjčování,

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Vítková

vývoj, výroba, opravy, úpravy, uschovávání, skladování, přeprava, znehodnocování a ničení bezpečnostního materiálu, dále ostraha majetku a osob, nákup a prodej výbušnin. Žalobce je také držitelem koncesí a povolení k uvedenému předmětu podnikání a má udělenou licenci pro povolení obchodu s vojenským materiálem, zbrojní licenci Policie ČR pro kategorii zbraní a), b), c), d). Žalobce má udělené povolení pro skladování munice v areálu Vlachovice (Vrbětice), kdy v rozhodné době tj. v době výbuchů měl pronajaty sklady v areálu Vlachovice (Vrbětice). Dne 16.9.2014 došlo k výbuchu muničního skladu žalobce č. 16 v areálu Vlachovice a dne 3.12.2014 došlo k výbuchu muničního skladu č. 12 v témže areálu. Dne 7.12.2014 pronesl místopředseda vlády ČR Andrej Babiš v televizním pořadu „Otázky Václava Moravce“ na televizním kanálu ČT 1 výroky specifikované v odstavci 16. O společnosti Imex Group, a to v souvislosti s předchozím trestním stíháním majitele této společnosti P. B. a P. B., dále o záměru P. B. o obchodu týkající se vývozu zbraní do Konga a o tom, že majitel této společnosti Imex Group P. B. se nacházel na místě samém den před výbuchem informovala média zejména po období 7.12.2014 (tj. po datu diskusního pořadu). Média také informovala o celé kauze výbuchu v areálu Vrbětice, o tom, že prezident Miloš Zeman vzal na jednu ze zahraničních cest do Asie majitele firmy P. B., kdy následně se k tomuto kroku nechtěl nikdo z okolí Hradu přihlásit, dále o tom, že za výbuch skladu ve Vrběticích mohou agenti GRU, jakým způsobem se politici k této informaci postavili, o tom, že je prověřována varianta, zda P. B. mohl umožnit vstup těmto osobám do areálu a rovněž články upozorňovaly i na možnou spojitost se zaměstnancem Imexu panem Š. který měl vazbu na generálmajora A. který zodpovídá za vedení GRU. Nicméně některé skutečnosti týkající se společnosti žalobce byly v médiích zmiňovány již před 7. 12. 2014. Jednalo se zejména o informace o zbrojním obchod s Kongem, o tom, že zakladatel žalobce má kontroverzní minulost a také o tom, že P. B. a P. B. mladší čelili v roce 2010 obžalobě za údajně nelegální vývoz zbraní na Slovensko s tím, že soud je obžaloby zprostil. Žalobce se domáhal po České republice zastoupené Ministerstvem vnitra, Ministerstvem spravedlnosti a Ministerstvem obrany náhrady nemajetkové újmy ve výši 10 000 000 Kč s příslušenstvím za období od 3.12.2015 do 2.6.2015 z důvodu, že orgány činné v trestním řízení a složky IZS neposkytly veřejnosti objektivní informace o genezi postupu vlastních orgánů, popř. neuválily na věc informační embargo, čímž zapříčinily silnou mediální kampaň proti osobě žalobce, resp. gradaci již existující silné negativní medializace a v důsledku této skutečnosti došlo k poškození dobrého jména žalobce a jeho podnikání. Toto řízení bylo vedeno u Okresního soudu v Ostravě pod sp. zn. Další žalobou vedenou u téhož soudu pod sp. zn. se žalobce domáhal nemajetkové újmy na základě stejných skutkových tvrzení proti České republice zastoupené Ministerstvem vnitra a Ministerstvem spravedlnosti, avšak za jiné období, konkrétně za období vzniku nemajetkové újmy na dobré pověsti žalobce od 16.10.2014 do 2.12.2015. Žalobce se s nárokem na nemajetkovou újmu ve výši 15 000 000 Kč obrátil předběžně na žalované, přičemž jeho žádosti nebylo vyhověno.

28. Podle ust. § 1 zákona č. 82/1998 Sb. o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (dále jen zákon) stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu způsobenou při výkonu státní moci. Podle ust. § 5 písm. a), b) zákona stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu, která byla způsobena rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním,

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Vítková

a za škodu, která byla způsobena nesprávným úředním postupem. Podle ust. § 6 odst. 1 zákona ve věcech náhrady škody způsobené rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o regresních úhradách jednájí jménem státu ministerstva a jiné ústřední správní úřady. Podle ust. § 6 odst. 2 zákona úřadem podle odstavce 1 je a) Ministerstvo spravedlnosti, došlo-li ke škodě v občanském soudním řízení nebo v trestním řízení, a dále v případech, kdy bylo soudem ve správním soudnictví vydáno nezákonné rozhodnutí, jímž soud rozhodl o žalobě proti rozhodnutí územního celku v samostatné působnosti, a v případech, kdy škoda byla způsobena notářem nebo soudním exekutorem, b) příslušný úřad, došlo-li ke škodě v odvětví státní správy, jež náleží do jeho působnosti, a dále v případech, kdy bylo soudem ve správním soudnictví vydáno nezákonné rozhodnutí, jímž soud rozhodl o žalobě proti rozhodnutí vydanému v odvětví státní správy, jež náleží do působnosti tohoto úřadu. Podle § 6 odst. 3 zákona není-li možno příslušný úřad určit podle odstavce 2, jedná za stát Ministerstvo financí. Podle § 6 odst. 6 zákona úřad určený podle odstavců 1 až 5 jedná za stát jako organizační složka státu i v řízení před soudem, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak.

29. Podle ust. § 13 odst. 1 zákona stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Podle ust. § 26 zákona, pokud není stanoveno jinak, řídí se právní vztahy upravené v zákoně občanským zákoníkem („o.z.“). Podle ust. § 31a odst. 1 zákona bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle § 31a odst. 2 zákona se zadostiučinění poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédně k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo.
30. Soud se nejprve zabýval vznesenou námitkou žalovaného 2), že se jedná o věc již pravomocně rozhodnutou, a to ve vztahu k řízením vedených u Okresního soudu v Ostravě pod sp. zn. [REDAKCE] a sp. zn. [REDAKCE]. Soud podotýká, že tuto úvahu žalovaného 2) nesdílí. Pro to, aby se jednalo o věc již pravomocně rozhodnutou, musí být dána jednak totožnost subjektů a jednak totožnost skutku (jednání). V posuzovaném případě, pokud jde o žalobcem vymezený skutek v podobě prohlášení výroků Andreje Babiše /nesprávný úřední postup 2)/ a dále v podobě sdělení informací Andreji Babišovi pracovníky Ministerstva obrany /nesprávný úřední postup 1)/, tato jednání (nesprávné úřední postupy) nebyla předmětem ani jednoho žalobního žádání ve výše specifikovaných věcí vedených u Okresního soudě v Ostravě. Ve vztahu ke třetí skutkové podstatě /nesprávný úřední postup 3)/ je pak v obou žalobách vedených u Okresního soudu v Ostravě zmíněno jednání orgánů činných v trestním řízení a složek integrovaného záchranného systému spočívající v tom, že nepopřely množící se spekulace o vině žalobce za uvedené výbuchy v žalobcem vymezeném období od 16.10.2014 do 2.12.2014 u žaloby vedené pod sp. zn. [REDAKCE] a období od 3.12.2014 do 4.6.2015 v řízení vedeném pod sp. zn. [REDAKCE]. Žalobce konkrétně vyznačil, že tyto osoby namísto ochrany žalobce jako osoby poškozené, poskytly veřejnosti informace vztahující se ke společnosti žalobce, její činnosti a rozsahu skladovaného materiálu způsobem, který vyvolal silnou negativní mediální kampaň proti společnosti žalobce. V těchto žalobách byl

popsán nesprávný úřední postup tak, že orgány činné v trestním řízení nevalily na věc informační embargo, popř. neuvedly informace o žalobci na pravou míru. Naproti tomu v posuzovaném řízení žalobce odvozuje svůj nárok na nemajetkovou újmu od činnosti orgánů činných v trestním řízení, jež informace, které pracovníci Ministerstva obrany poskytly Andreji Babišovi a jež je následně veřejně prezentoval, nedementovaly, neboť podle přesvědčení žalobce pak na takto zveřejněné informace následně reagovaly téměř všechny sdělovací prostředky. Sdělení místopředsedy vlády podle žalobce vyvolalo u veřejnosti a v obchodním prostředí žalobce nepřátelské tendence vůči němu, což vedlo k masivnímu poškození jeho dobrého jména a jeho podnikání. Tato naposledy zmíněná skutková podstata - jednání orgánů činných v trestním řízení, je poněkud odlišná od vymezených skutkových podstat v řízení vedených u Okresního soudu v Ostravě pod sp. zn. [REDAKCE] a sp. zn. [REDAKCE] neboť povinnost dementovat veřejně sdělené informace byla žalobcem vztažena na jejich pronesení Andrejem Babišem. Navíc v řízení vedeném pod sp. zn. [REDAKCE] bylo žalováno období vzniku nemajetkové újmy od 16.10.2014 do 2.12.2014 a jedná se tak o období, které předcházelo období, jež je předmětem této žaloby, neboť zmíněné výroky pronesl Andrej Babiš až dne 7.12.2014. Na základě shora popsání proto soud dospěl k závěru, že se nejedná o věc již pravomocně rozhodnutou (a to ani částečně).

31. Také je nedůvodná námitka žalovaného 2), že Ministerstvo financí není příslušnou organizační složkou za stát oprávněnou ve věci jednat v případě jednání místopředsedy Vlády Andreje Babiše. Soud uvádí, že působnost úřadu vlády České republiky upravuje § 28 odst. 2 zák. č. 2/1969 Sb. o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky podle kterého úkoly spojené s odborným, organizačním a technickým zabezpečením činnosti vlády České republiky, jejich orgánů, členů vlády, kteří nejsou pověřeni řízením ministerstva nebo jiného úřadu, a orgánů, o nichž tak stanoví zvláštní zákon nebo tak rozhodne vláda, plní Úřad vlády České republiky. Veřejné vyjádření předsedy vlády v diskusním pořadu podle názoru soudu nespadá pod činnost Úřadu vlády uvedenou v citovaném zákonném ustanovení. Také v posuzovaném případě lze těžko oddělit a posoudit, zda uvedené výroky Andrej Babiš pronesl jako místopředseda vlády či jako ministr financí, kterým v rozhodné době také byl, popř. jako představitel obou funkcí. Ministerstvo financí je ve smyslu § 6 odst. 4 zákona tzv. zbytkovou organizační složkou, jež jedná za stát, a to v případech, kdy není zřejmé, která organizační složka za stát vystupuje. Závěr žalovaného 2), že v posuzované věci je povolána jednat za stát jako organizační složka – Úřad vlády tedy nelze, s ohledem na shora citovanou právní úpravu a uvedené, pokládat za odůvodněný a zákonu odpovídající. Obdobně tak argumentace žalovaného 2), že když poskytl uvedené informace Andreji Babišovi některý z pracovníků ministerstva obrany, měla by za dané jednání za stát vystupovat tato organizační složka, neobstojí. Jak již bylo vysvětleno shora, je nepodstatné, kdo informace Andreji Babišovi poskytl, nýbrž je podstatné konečné jednání Andreje Babiše (které mělo způsobit žalobci tvrzenou újmu), které však do sféry ministerstva obrany nespadá.
32. K věci samé, tedy žalobcem popsánému jednání vymezeným jako nesprávný úřední postup 1), 2) a nesprávný úřední postup 3)/jak již ostatně naznal Nejvyšší soud ve svém zrušujícím rozhodnutí ze dne 23.6.2020/, uvádí soud následující: předpokladem odpovědnosti státu za škodu je naplnění podmínek: 1) existence nesprávného úředního postupu, 2) vznik škody a 3) příčinná souvislost mezi nesprávným úředním postupem a vznikem škody. Tyto podmínky musí být splněny současně. Nesprávným úředním

postupem se rozumí porušení pravidel předepsaných právními normami pro počínání státního orgánu při jeho činnosti. Stát pak podle § 3 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. odpovídá za újmu, kterou způsobily státní orgány i jiné subjekty v tomto ustanovení uvedeném v rámci výkonu jejich pravomocí. Odpovědnost za vzniklou újmu se přičítá státu tehdy, když konkrétní jednající fyzická osoba jedná v rámci pověření vymezené činnosti státního orgánu. Je-li na základě zhodnocení všech okolností konkrétního případu – především z hlediska místního, časového a věcného ve vztahu k plnění činnosti – na místě závěr, že se činnost osoby již nedělala v rámci pověření k vymezené činnosti, ale šlo o vybočení (exces) z tohoto rámce, tedy o jednání za jiného z vlastní iniciativy a ve vlastním zájmu, postihují občanskoprávní sankce přímo tuto fyzickou osobu. Místopředseda vlády (potažmo ministr financí) jako člen vlády ČR – vrcholného orgánu veřejné moci je osobou, které je svěřen výkon státní správy a která v jejím rámci může způsobit škodu nebo nemajetkovou újmu. Nejvyšší soud se ve svém rozsudku ze dne 28.7.2000, sp. zn. 30 Cdo 1526/2000 vyjádřil tak, že „jestliže ministr pronese určitý výrok v rámci své pravomoci jako člen vlády, nevybočuje tím z plnění úkolů státu a nejde tak o exces, neboť do pravomoci člena vlády spadá i informovat veřejnost. Soudobá rozhodovací praxe dovolacího soudu uvedené závěry rozvedla tak, že právní úpravou obsaženou v zákoně č. 82/1998 Sb. se řídí nároky na zadostiučinění za nemajetkovou újmu, která měla vzniknout při výkonu veřejné moci (nespočívající v rozhodovací činnosti) veřejným ochráncem práv či prezidentem republiky“ (srov. rozsudek 28/2018 a rozsudek ze dne 9.5.2018, 30 Cdo 5848/2016). Jak naznačil Nejvyšší soud ve svém rozhodnutí, obdobný závěr je nutno učinit i u nároku na zadostiučinění za nemajetkovou újmu, která měla vzniknout v důsledku veřejného vystoupení místopředsedy vlády. Pakliže tedy Nejvyšší soud ve svém rozhodnutí uzavřel, že výroky pronesené místopředsedou vlády v diskusním pořadu a týkající se činnosti vlády představují výkon státní moci, je soud I. stupně touto úvahou vázán.

33. Pro posouzení nesprávného úředního postupu 1) z hlediska shora uvedené úvahy, není rozhodující, kdo a kdy místopředsedovi vlády informace a podklady předal a zda místopředseda vlády si byl vědom jejich nepravdivosti. Tedy jinak řečeno, nesprávný úřední postup 1) v podobě sdělení informací místopředsedovi vlády, nemůže být v příčinné souvislosti se vznikem žalobcem tvrzené nemajetkové újmy, neboť v příčinné souvislosti se vznikem tvrzené újmy v podobě poškození dobrého jména žalobce může být toliko nesprávný úřední postup 2) spočívající ve zveřejnění těchto údajů místopředsedou vlády v uvedeném diskusním pořadu, tedy veřejná prezentace žalobcem tvrzených skutečností. Jedině tato skutečnost byla případně sto způsobit žalobci tvrzenou nemajetkovou újmu, neboť to, že někdo ze zaměstnanců Ministerstva obrany uvedené informace Andreji Babišovi sdělil, nemohla vyvolat žalobcem tvrzený následek v podobě vzniku nemajetkové újmy v jeho osobní sféře (dobré pověsti). Pakliže není dán jen jeden z předpokladů odpovědnosti státu za škodu - v podobě příčinné souvislosti, nemůže být žaloba ve vztahu k žalovanému 1) důvodná a soud proto žalobní návrh vztahující se k žalovanému 1) zamítl, aniž by se zabýval splněním dalších odpovědnostních předpokladů.
34. Pokud jde o žalobcem tvrzený nesprávný úřední postup 3), soud sděluje, že v popsáném případě se nemůže jednat o nesprávný úřední postup orgánů státu ve smyslu § 13 odst. 1 zákona, neboť orgány činné v trestním řízení nemají žádnou povinnost uvádět na pravou míru informace či skutečnosti sdělené osobami veřejně činnými či sdělovacími prostředky, neboť žádná takováto povinnost z právních předpisů pro ně nevyplývá. Orgány činné v trestním řízení nelze vinit z toho, jakým způsobem hromadně sdělovací

prostředky informovaly veřejnost, tedy, zda tak činily způsobem, aby nedošlo k poškození dobré pověsti žalobce, případně aby negativní informace dementovaly a uváděly na pravou míru. Zmíněný postup proto nelze definovat jako nesprávný úřední postup ve smyslu § 13 odst. 1 zákona. Také v této souvislosti, jak naznačil Nejvyšší soud ve svém rozhodnutí, nemůže žalobcem označený nesprávný úřední postup 3) být v příčinné souvislosti se žalobcem tvrzeným vznikem nemajetkové újmy. Tímto může být opětovně toliko nesprávný úřední postup 2) v podobě zveřejnění negativních či nepravdivých informací o žalobci, nikoliv nečinnost orgánů činných v trestním řízení v podobě jejich nedementování či jejich neuvedení na pravou míru. Proto i tento žalobní nárok na nemajetkovou újmu z titulu nesprávného úředního postupu 3) soud bez dalšího zamítl jako neopodstatněný výrokem III. rozsudku.

35. Věcně se proto soud zabýval pouze jednáním vymezeným jako nesprávný úřední postup 2). Pro zjištění, zda se jedná o nesprávný úřední postup, je zásadní posouzení, zda pronesené výroky byly nepravdivé a zda byly sto zasáhnout do osobnostní sféry žalobce a vyvolat jím tvrzenou nemajetkovou újmu. Věc je tudíž třeba posuzovat jako nárok na ochranu osobnosti, avšak s přidanou hodnotou splnění všech shora vyjmenovaných podmínek odpovědnosti státu za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem: existence nesprávného úředního postupu, vznik škody a příčinná souvislost mezi nesprávným úředním postupem a vznikem škody. U existence odpovědnostního předpokladu představované vznikem nemajetkové, morální újmy, je pak situace složitější, neboť újma na straně poškozeného se nepresumuje (na rozdíl od nepřiměřené délky řízení, což platí i v případě vazby), ale musí být prokázána, není-li zjevné, že by stejnou újmu utrpěla jakákoliv osoba, která by byla danou skutečností postižena a šlo by tedy o notoriету, kterou dokazovat netřeba (srov. např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 15.3.2012, sp. zn. 30 Cdo 255/2009, ze dne 3.7.2012, sp. zn. 30 Cdo 428/2011). Za tímto účelem proto soud vedl žalobce k doplnění skutkových tvrzení stran toho, jakým způsobem uvedené výroky zasáhly do osobní sféry žalobce.
36. Pravidla, podle kterých se ověřuje oprávněnost skutkových tvrzení a hodnotících soudů v rámci uplatnění svobody slova a projevu ve vztazích horizontálních, se nezbytně přiměřeně uplatní také ve vztazích vertikálních vznikajících při výkonu veřejné moci. Z konstantní judikatury vyšších soudů a Evropského soudu pro lidská práva (dále jen „ESLP“) vztahující se k ochraně osobnosti a svobodě projevu lze poznamenat následující: je namísto pečlivě rozlišovat tvrzená fakta a hodnotící soudy. Jestliže pravdivost prvních lze prokázat, správnost druhých prokázat nelze. Požadavku na prokázání pravdivosti (správnosti) hodnotících soudů nelze z principu vyhovět, přičemž takový požadavek (pro případ jeho vznesení soudem) by byl porušením samotné svobody názoru, která je základním prvkem práva garantovaného čl. 10 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (viz rozsudek ESLP ze dne 8. 7. 1986 ve věci Lingens proti Rakousku). V zásadě platí, že pravdivá informace nezasahuje do práva na ochranu osobnosti, pokud není podána tak, že zkresluje skutečnost, či není nepřijatelně intimní. Hodnotící soud naopak vyjadřuje subjektivní názor autora, který ke konkrétnímu faktu zaujímá určitý postoj tak, že jej hodnotí na základě vlastních (subjektivních) kritérií. Hodnotící soud proto nelze jakkoli dokazovat, je však nutno zkoumat, zda se zakládá na pravdivé skutečnosti (má tzv. reálný základ), zda forma jeho veřejné prezentace je přiměřená a zda zásah do osobnostních práv je nevyhnutelným průvodním jevem výkonu kritiky, tj. zda primárním cílem kritiky není hanobení a zneuctění dané osoby - zda nejde o tzv. intenzivní exces (viz usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 30. 4. 2007, sp. zn. 30 Cdo 3263/2006). Hodnotící soud může být považován za jako takový (oprávněný) nikoli

pouze tehdy, je – li doprovázen skutečnostmi, na nichž se zakládá. Nezbytnost souvislosti mezi hodnotícím soudem a skutečnostmi, jež ho podpírají, se může měnit případ od případu podle specifických okolností (viz rozsudek ESLP ze dne 12. 7. 2001 ve věci Feldek proti Slovensku). Svoboda projevu se vztahuje nejen na informace nebo myšlenky přijímané příznivě nebo považované za neškodné či nedůležité, ale rovněž na ty, které jsou nepříjemné, šokují či znepokojují; tak tomu chce pluralita společnosti, bez nichž by nebylo demokratické společnosti. Svoboda projevu je cenná pro všechny, a obzvláště pak pro politické strany a její aktivní členy (rozsudek ESLP ze dne 9. 6. 1998 ve věci Incal proti Turecku).

37. Přípustná (a tudíž nezasahující do práva na ochranu osobnosti) je taková kritika jednání určité osoby, která je věcná a konkrétní, která je založena na pravdivých skutkových okolnostech, z nichž vyvozuje odpovídající hodnotící závěry, která je přiměřená co do obsahu i formy, která nesleduje nízký cíl kritizovaného skandalizovat, ponížít či urazit, která nepoužívá výrazy, jež jsou mírou expresivity již ve značném nepoměru k cíli kritiky, byť by byl tento sám o sobě legitimní (rozsudky Nejvyššího soudu ČR sp. zn. Cdo 24/95, sp. zn. 28 Cdo 662/2002, sp. zn. 30 Cdo 1872/2004, sp. zn. 30 Cdo 1941/2007). Ačkoli totiž platí presumpce ústavnosti hodnotících soudů, i tyto mají své meze dané nepřiměřenou expresivní formou zjevně překračující meze slušnosti (viz náleží Ústavního soudu ze dne 20. 5. 2014, sp. zn. IV. ÚS 1511/13). Pokud tedy hodnotící soud vyjádřený v rámci kritiky vybočí z mezí obecně uznávaných pravidel slušnosti, nemůže požívat právní ochrany (viz náleží Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 359/96).
38. Věcí veřejnou je mj. i činnost osob působících ve veřejném životě, tj. například činnost politiků, úředníků, soudců či advokátů. Věcí veřejnou je nadto činnost i jiných osob (např. z oblastí umění, showbyznysu, žurnalistiky) a vůbec vše, co na sebe upoutává veřejnou pozornost. Věcí veřejné mohou být veřejně posuzovány, přičemž při kritice veřejných záležitostí platí z hlediska ústavního presumpce, že jde o kritiku ústavně konformní. Jde o výraz demokratického principu, o výraz participace členů občanské společnosti na věcech veřejných. Přitom presumpcí ústavní konformity je chráněn toliko hodnotící úsudek, nikoli tvrzení faktů zakládajících kritiku, která musí naopak prokazovat kritik sám. Ve vztahu k osobám veřejného zájmu jsou hranice práva kritiky širší než ve vztahu k osobám soukromým, což je přirozeným důsledkem rozhodnutí veřejně činných osob učinit své jednání předmětem veřejné pozornosti, byť i zde je třeba ještě diferencovat mezi skupinou osob, která vstoupila do politiky, a mezi jinými skupinami veřejně činných osob (náleží Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 453/03 a III. ÚS 11/04 a rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 30 Cdo 2573/2004). Zásahy do svobody projevu osob, které jsou zvolenými zástupci lidu a z toho titulu zastupují voliče, upozorňují na jejich starosti a chrání jejich zájmy, musí být kontrolovány přísněji. Svoboda projevu je pro takové volené zástupce drahocenná (viz rozsudek ESLP ze dne 17. 7. 2007 ve věci Sanocki proti Polsku). Existuje malý prostor pro omezení politických projevů nebo debat o otázkách veřejného zájmu (viz rozsudek ESLP ve věci Murphy proti Irsku). Svoboda projevu je důležitá pro každého, obzvláště důležitá je pro voleného zástupce lidu. Ten prezentuje voličstvo, upozorňuje na jeho obavy a hájí jeho zájmy (viz rozsudek ESLP ve věci Jerusalem proti Rakousku; v této věci šlo o svobodu projevu opozičního politika, ovšem není důvod nevztáhnout přiměřeně tyto závěry též na politiky obecně). Obecně lze říci, že požívá větší ochrany projev mluvčích, kteří zastupují širší okruh osob, novinářů a politiků, a to zejména těch opozičních (náleží Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 750/15).

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Vítková

39. Místopředseda vlády (potažmo ministr financí), je nepochybně osobou veřejně činnou, tedy osobou veřejného zájmu, nad to spadá do skupiny osob, které jsou zvolenými zástupci lidu, jejichž projevy, jak bylo naznačen výše, ve věcech veřejného zájmu požívají větší ochrany a je u nich jen malý prostor pro omezení takovýchto projevů. Výroky Andreje Babiše v diskuzním pořadu se beze sporu vztahovaly k věci veřejného zájmu, kterou byly zmíněné výbuchy muničních skladů ve Vrbětících. Soud vzal také v potaz, jak ukládá judikatura, že žalobce se prostřednictvím svého právního zástupce JUDr. Radka Ondruše měl možnost v médiích vyjádřit a prezentovat své názory, nejen na tyto výroky, nýbrž i na celou medializaci případu a sdělit tak veřejnosti svůj úhel pohledu a své připomínky, námitky či polemiku, čímž samozřejmě mohl zmírňovat případné negativní dopady uvedených skutečností.
40. K výrokům Andreje Babiše: pod písmenem a) bod 1, 2 a 4 týkající se kontroverznosti osoby žalobce, nebyla podle názoru soudu pravdivost těchto výroků prokázána, nicméně pojem pravdivosti nelze chápat jen ve zcela úzkém, formálním pojetí, nýbrž je třeba posoudit, zda z hlediska významu nelze dát Andreji Babišovi za pravdu. Pokud je ve výrocích bod bodem 1, 2 a 3 zmiňována kontroverznost osoby žalobce a její minulost, je třeba podotknout, že tato skutečnost byla s žalobcem spojována již dříve, prostřednictvím jeho jednatele P. B. (), když tito byli v minulosti v souvislosti s činností ve zbrojařském průmyslu trestně stíháni (byť došlo ke zproštění obžaloby), a to konkrétně za údajný nelegální vývoz zbraní na Slovensko. Obdobně pak ve smyslu kontroverznosti bylo hovořeno i o zamýšleném obchodu žalobce s Kongem v době zbrojního embarga. Použití výrazu „kontroverzní“ má proto podle soudu reálný základ. Také byl tento výraz spojován se zakladatelem žalobce P. B. (potažmo žalobcem), a to již v článku ze dne 8. 11. 2014 („Firma tají, co v muničáku ve Vrbětících skladovala. Zakladatel má kontroverzní minulost“), neboť z hlediska vnímání osoby žalobce společností je těžko oddělitelná osoba žalobce, jakožto firmy od jejího jednatele (zakladatele). Tedy, obsahově srovnatelný výrok (skutečnosti) o kontroverznosti osoby žalobce zazněly a byly veřejně dostupné již před zmíněnými výroky Andreje Babiše, kdy sice se jednalo o názvy slovně jiné, avšak obsahově totožné a spojené. Ve výroku pod písmenem a) bodu 3 zaznělo slovo „údajně“, což relativizuje sdělenou skutečnost a tento výrok nemůže proto být nepravdivý. Výrok pod bodem 3 je rovněž možné označit za hodnotící soud, obdobně pak výrok pod bodem 4, neboť jimi Andrej Babiš sděluje svůj názor na věc („...nikdy tam ta firma neměla skladovat...“, „...ministerstvo obrany jim to nemělo pronajmout...“), tedy zaujímá určitý postoj na základě vlastních (subjektivních) poznatků;
41. pod písmenem b) výroky 1 až 4 týkající se komunikace žalobce se státem, nelze výroky 1 a 2 označit za nepravdivé, neboť jak vyplynulo z provedeného dokazování, zejm. z novinových a webových článků, za žalobce skutečně komunikoval a vyjadřoval se jeho právní zástupce JUDr. Radek Ondruš (kterého Andrej Babiš označil jako mluvčího). Výroky 3 a 4 jsou opět hodnotící soudy („.....ta firma, podle mého názoru, vzhledem k její historii, ji ministerstvo obrany nemělo pronajmout ten sklad...“, „proč obrana v roce 2011 pronajala sklady takovéhle firmě....“), opět jejich autor vytváří polemiku a prezentuje svůj názor;
42. pod písmenem c) týkající se kauzy Bulharsko, obsahuje výrok slovo „údajně“, nelze proto označit uvedený výrok za nepravdivý, když sám Andrej Babiš jím vyjadřuje pochybnost;

43. pod písmenem d) týkající se vývozu zbraní do Konga, opět výrok obsahuje slovo „údajně“ a nelze proto výrok označit za nepravdivý. Pokud nelze označit výrok za nepravdivý, nemohlo jím být žádným způsobem zasaženo do osobnostních sfér žalobce;
44. pod písmenem e) týkající se odvozu vojenského materiálu, zde obdobně jako u výroků 3 a 4 pod písmenem b), jde o hodnotící soud;
45. pod písmenem f) týkající se přítomnosti jednatele žalobce v objektu den před výbuchem, nejde o výrok nepravdivý, neboť sám žalobce v žalobě uvedl, že toto tvrzení je pravdivé a tedy nemohlo žalobci způsobit žádnou újmu.
46. Na základě výše rozebraných výroků, je proto soud názoru, že pronesenými výroky nemohla být žalobci způsobena újma, resp. stran některých shora uvedených výroků se ani nemohlo jednat o nesprávný úřední postup, když nebyla prokázána jejich nepravdivost (viz důvody uvedené v odstavci 40 až 45). Soud má za to, že pronesené hodnotící soudy byly Andrejem Babišem učiněny na podkladě reálných skutečností (reálných kauz – výbuch skladů v Bulharsku, mezi nimiž skladovala i firma žalobce, vývoz zbraní do Konga, resp. Zimbabwe v době uvaleného zbrojního embarga, trestní stíhání P. B. jež skončilo zproštěním obžaloby) a vyvozoval z nich příslušné hodnotící závěry vzhledem ke vzniklé, aktuální situaci. Hodnotící soud, který Andrej Babiš vyjádřil v rámci své kritiky, nijak nevybočil z mezí obecně uznávaných pravidel slušnosti. Také je třeba přihlédnout k tomu, jak již soud naznačil shora, že vyjádření (názor) místopředsedy vlády (ministra financí), jakožto voleného zástupce lidu, požívá vyšší míry ochrany a zakládá jen malý prostor pro jeho omezení. Soud je proto názoru, že nebyl naplněn odpovědnostní předpoklad v podobě nesprávného úřední postupu, resp. vzniku újmy a již tato skutečnost značí, že žaloba žalobce nemůže být opodstatněná. Soud proto zamítl návrh na provedení důkazu výsledkem Andreje Babiše, Vladimíra Mynáře, Jiřího Ovcáčka a JUDr. Radka Ondruše z důvodu nadbytečnosti.
47. Nicméně pro úplnost soud uvádí, jak vyplynulo z obou rozhodnutí Okresního soudu v Ostravě, která byla potvrzena Krajským soudem v Ostravě jako soudem odvolacím, že sám žalobce vznik stejné nemajetkové újmy, která je tvrzena i v tomto řízení (poškození dobré pověsti žalobce, zejména poškození dobrého jména v bankovním styku a při podnikatelské činnosti), dává do souvislosti s medializací případu resp. důsledným nedementováním názorů a spekulací sdělovacích prostředků ze strany orgánů činných v trestním řízení, a to ještě před dobou 7. 12. 2014 (pronesení výroků Andrejem Babišem), tedy mj. vznik nemajetkové újmy v tomto důsledku žalobce pocítuje již od 16. 10. 2014, tj. data prvního výbuchu ve Vrbětčích. Z uvedeného je proto zřejmé, že žalobce vznik nemajetkové újmy spojuje i s jinými nesprávnými úředními postupy (jež byly předmětem řízení vedených u Okresního soudu v Ostravě) a není sám schopen odlišit, zda vznik jím tvrzené nemajetkové újmy je důsledkem událostí ze dne 16. 10. 2014 a ze dne 3. 12. 2014 a prezentování této skutečnosti v médiích či důsledkem pronesení předmětných výroků Andrejem Babišem v diskusním pořadu nebo důsledkem obou skutečností. Tedy jinak řečeno žalobce tvrdí vznik shodné újmy v osobní sféře ještě před pronesením výroků Andrejem Babišem. Lze tudíž naznačit úvahu, že žalobce si je vědom skutečnosti, že k případnému poškození dobrého jména žalobce (vzniku nemajetkové újmy) došlo již před pronesením shora uvedených výroků Andrejem Babišem. Proto za popsané situace nelze mít za prokázanou ani příčinnou souvislosti mezi výroky Andreje Babiše a tvrzenou újmu.

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Vítková

48. K otázce příčinné souvislosti soud obecně uvádí, že o odškodnitelnou majetkovou újmu (ale i nemajetkovou újmu) se přitom jedná, jestliže nesprávný úřední postup měl dopad do sféry poškozeného, tedy jestliže nebyť jeho, nedošlo by k újmě. Nezbytným předpokladem objektivní odpovědnosti státu za škodu je příčinná souvislost (vztah příčiny a následku) mezi právní skutečností, za níž se odpovídá, a vznikem škody, tedy je-li nesprávný úřední postup se vznikem škody ve vztahu příčiny a následku. Samotná existence nesprávného úředního postupu škodu nepředstavuje. Příčinná souvislost je přitom obecně dána tehdy, jestliže je škoda podle obecné povahy, obvyklého chodu věci a zkušeností adekvátním důsledkem protiprávního úkonu nebo škodní události a škoda by nebyla nastala bez této příčiny (rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 28 Cdo 2596/2012). V tomto směru pak leží důkazní břemeno na žalobci, neboť konstrukce odpovědnostního vztahu je z hlediska břemene tvrzení a břemene důkazního jednoznačná; poškozený (žalobce) nese břemeno tvrzení a důkazní břemeno o tom, že mu vznikla újma a že je dána příčinná souvislost mezi vznikem újmy a nesprávným úředním postupem. Z hlediska naplnění příčinné souvislosti jako jednoho z předpokladů odpovědnosti státu za škodu nemůže stačit obecná úvaha o možných následcích nesprávného úředního postupu či pouhé připuštění možnosti vzniku újmy v důsledku protiprávního aktu, nýbrž musí být příčinná souvislost najisto postavena. O vztah příčinné souvislosti se jedná, vznikla-li konkrétní újma následkem konkrétního protiprávního úkonu orgánu státu, tedy je-li jeho jednání a škoda ve vzájemném poměru příčiny a následku (rozhodnutí Nejvyššího soudu, sp. zn. 28 Cdo 4906/2009). Příčinou škody může být jen takové protiprávní jednání, bez něhož by škodný následek nevznikl. Nemusí sice jít o příčinu jedinou, nýbrž i jen o jednu z příčin, která se podílí na nepříznivém následku, o jehož odškodnění jde, avšak musí jít o příčinu podstatnou. Je-li více příčin, které působí souběžně anebo následně, je pro existenci příčinné souvislosti nezbytné, aby řetězec postupně nastupujících příčin a následků byl ve vztahu ke vzniku škody natolik propojen (prvotní příčina bezprostředně vyvolala jako následek příčinu jinou a ta postupně případně příčinu další), že již z působení prvotní příčiny lze důvodně dovozovat věcnou souvislost se vznikem škodlivého následku (rozhodnutí Nejvyššího soudu, sp. zn. 28 Cdo 1635/2012). Při rozboru otázky příčinné souvislosti jde o zjištění, jaká skutečnost byla bezprostřední příčinou daného následku. Z celého řetězce všeobecné příčinné souvislosti (v němž každý jev má svou příčinu, zároveň však je příčinou jiného jevu) je třeba sledovat jen ty příčiny a následky, které jsou důležité pro odpovědnost za škodu. Musí jít o příčinu důležitou, podstatnou a značnou, bez níž by ke vzniku škody nedošlo. Z hlediska naplnění příčinné souvislosti nemůže stačit obecná úvaha o možných následcích jednání škůdce či pouhé připuštění možnosti vzniku škody v důsledku jeho protiprávního jednání, nýbrž musí být příčinná souvislost najisto postavena (rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 2490/2012). Pro existenci kauzálního nexu je nezbytné, aby řetězec postupně nastupujících příčin a následků byl ve vztahu ke vzniku škody natolik propojen, že již z působení prvotní příčiny lze důvodně dovozovat věcnou souvislost se vznikem škodlivého následku. To znamená, aby prvotní příčina bezprostředně vyvolala jako následek příčinu jinou a ta případně příčinu další. K přerušení příčinné souvislosti dochází, jestliže nová okolnost působila jako výlučná a samostatná příčina, která vyvolala vznik škody bez ohledu na původní škodnou událost (rozhodnutí Nejvyššího soudu, sp. zn. 30 Cdo 840/2014).

49. Závěrem soud pro ucelenost dodává, jak již vysvětlil výše, že tvrzená újma musí být podle odpovědnostního zákona prokázána. Soud žalobce vyzval k prokázání vzniku újmy

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Vítková

v osobní sféře žalobce podle § 118a odst. 3 o. s. ř. naposledy při jednání konaném dne 18. 8. 2021, kdy žalobci sdělil, že neunáší břemeno tvrzení, a že z dosud provedených důkazů (novinové články) jim uváděná újma nevyplývá. V reakci na toto poučení žalobce soudu předložil další novinové články týkající se osoby žalobce, výbuchu ve Vrběticích, jednatele žalobce, reakce politiků na výbuchy, reakce lidí na výbuchy atd. a také navrhl výslech P. B. Na provedení tohoto důkazního prostředku následně již netrval. Ze všech provedených důkazů (novinových článků) v rámci řízení však nelze mít vznik nemajetkové újmy v podobě ztráty dobré pověsti žalobce v podnikání, na veřejnosti a v bankovních stycích za prokázanou, neboť z těchto důkazů nevyplývá. Vznik tvrzené nemajetkové újmy a to, zda je dán vztah příčinné souvislosti mezi tvrzenou újmou a tímto nesprávným úředním postupem jsou, jak naznal dovolací soud ve svém rozhodnutí, otázky skutkové, které musí tvrdit a prokazovat žalobce. Soud proto ze všech výše popsanych důvodů zamítl i nárok na nemajetkovou újmu z důvodu nesprávného úředního postupu 2) jako nedůvodný.

50. Soud tedy uzavírá, že ani v jednom ze tří žalobcem tvrzených nesprávných úředních postupů nebyly splněny podmínky odpovědnosti státu za škodu (nemajetkovou újmu) ve smyslu § 13 odst. 1 zákona.

51. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 142 odst. 1 o. s. ř., podle něhož účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přiznává soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. Vzhledem k tomu, že byli žalovaní ve sporu plně úspěšní, přiznal jim soud náklady tohoto a odvolacího řízení (náklady řízení před dovolacím soudem žalovaným nevznikly), které se skládají z náhrady hotových výdajů ve výši 300 Kč/úkon podle ust. § 151 odst. 3 o. s. ř. ve spojení s ust. § 1 odst. 1, 3 písm. a), b), c) a ust. § 2 odst. 3 vyhl. č. 254/2015 o stanovení výše paušální náhrady pro účely rozhodování o náhradě nákladů řízení podle ust. § 151 odst. 3 o. s. ř. a podle § 89a exekučního řádu:

ve vztahu k žalovanému 1) činí náklady 5 700 Kč za 19 úkonů – vyjádření ve věci samé, 9x příprava na jednání a 8x účast na jednání před soudem I. stupně dne 22. 2. 2017, dne 22. 3. 2017, dne 9. 11. 2020, dne 17. 3. 2021, dne 14. 4. 2021, dne 18. 8. 2021, dne 3. 3. 2022, dne 1. 8. 2022 a 1x před odvolacím soudem dne 9. 11. 2017;

ve vztahu k žalovanému 2) činí náklady 5 700 Kč za 19 úkonů – vyjádření ve věci samé, 9x příprava na jednání a 8x účast na jednání před soudem I. stupně dne 22. 2. 2017, dne 22. 3. 2017, dne 9. 11. 2020, dne 17. 3. 2021, dne 14. 4. 2021, dne 18. 8. 2021, dne 3. 3. 2022, dne 1. 8. 2022 a 1x před odvolacím soudem dne 9. 11. 2017;

ve vztahu k žalovanému 3) činí náklady 300 Kč za 1 úkon – vyjádření ve věci samé.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, k Městskému soudu v Praze, prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2. Odvolání je třeba podat ve dvojím vyhotovení.

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Vítková

Nesplní-li povinný povinnost uloženou tímto rozsudkem v uvedených lhůtách, může se oprávněný domáhat po jeho právní moci výkonu rozhodnutí nebo nařízení exekuce u soudu.

Praha 8. srpna 2022

Mgr. Tereza Jachura Maříková v.r.
soudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Vítková